

תפילה
במסורה

יו"ל בסייעתא דשמיא ע"י

נדפס על נייר שאין בו חשש חילול שבת

הערות יכולים לשלוח,

ואולי במהדורה הבאה

יהיו נזכרים

18Refuahmesorah@gmail.com

פתיחה

ד' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך, להאיר לציבור הרחב את הדרך אשר ילכו בה בעיני רפואה ובריאות הגוף והנפש, ואופן הגישה לרופאים ודרכיהם השונים זו מזו, מהי המסורת שהיה לנו בעבר והיכן נאבדה אותה מסורת ע"פ דרך התורה. כיום יש הסתר גדול בעולם בכל הענינים, וכן היא גם בעולם של רפואה ובריאות הכללית, ודברים שבעבר לא היו צריכים הסברה, כיום בהתגברות החושך וההסתר צריכים לברר ולהסביר הכל ברחל בתך הקטנה.

הנה בתקופת הקורונ"ה ומערכת החיסו"ן [וואקסי"ן] כנגדה, ראינו איך כ"כ גברה הטשטוש במסורת הרפואה שהי' נטוע אצלנו מדורות הקודמים. ולא באתי כאן ללקט מראה מקומות לרוב וליתן פסקים איך לנהוג כל אחד במצבו למעשה, רק באתי לעורר השכל לחשוב ולשקול הענינים, ויקרא לזה השו"ע החמישי, וממילא יהי' מונח לפני האדם היכולת לבחור בהכי טוב בסייעתא דשמיא. ויתעוררו בזה שאר אנשים ונשים שבאמת יש להם ההבנה וההרגש למה שכתוב כאן בקונטרס על דרך האמת, אבל אותה הבנה טמונה בקרבם בגלל הרגל העולם והפראפעגנד"א הגדול המכסה על השכל הישר לאמיתית הענין. וכן בעזה"י יפתח בזה נתיב לת"ח והיושבים על מדין לדון ולא לקפוץ להכריע כ'מנהג העולם' בשאלות חמורות הנוגעים לבריאות האדם.

והנה רצוני להבהיר שאינני ממחזקי החיסו"ן כנגד קורונ"ה, ולענ"ד יש בה מעשה רצח נורא לרוב, או בכוונה או מבחינת שלא איכפת להם אם ימותו אנשים, ומי שעדיין לא תפס זה, או שפשוט חסר לו ידיעות מהויית העולם, או שהוא משוחד מכף רגל עד ראש בהמון מיני נגיעות ממזון ומגאוה וכדומה, או שחסר אצלו כח השמיעה כדי שישתמש בשכל ובינה להבין דברים פשוטים עד מאד. וכידוע דההוכחות בש"ס מתחילים בתא שמע, כמו כן אם האדם מונע עצמו מכח השמיעה לעולם לא יגיע אל האמת. ובאתי לעורר לאותם שכבר הבינו ותפסו גודל הרשעות הטמון במזימת חיסו"ן זה, שענין חיסו"ן לקורונ"ה הוי בגדר 'דבר שיצא מן הכלל ללמד על הכלל כולו יצא', כן היא המסורת בדרשת התורה, וכן יש לדרוש במקרי הזמן, צורת

הדברים של חיסון זה מגלה לנו בדיוק נפלא מהלך עולם הרפואה כיום המבוססת על הפראפגענד'א של הפארמ"א, באופן כללי. ובעזה"י אבאר בקונטרס זה הדבר.

הדחיפה להדפיס קונטרס זה מגיע מכמה וכמה מקרים שראיתי ודרשתי היטב, על אנשים שהלכו כבר לעולמם בנפלם במכשולים שונים של עולם הרפואה כיום, וכבר הגיעו מים עד נפש שאי אפשר לשתוק בראותי דם אחי ואחותי נשפך כמים ממש ממכשולות אלו יום יום, ובשלמא אם תופסים ההמון עד היכן הדברים אמורים אין צורך לדבר, והיות כי האנשים שתופסים במה מדובר המה שותקים ע"פ רוב, או שמשתקים אותם ומכסים הכל מתחת השולחן, לפעמים מפני הבושה ולפעמים מפני איומים שונים, ולאותם שאכן היכולת בידם למנוע ולהרעיש על זה המה מן הנמנעים מלהכיר המציאות וממשיכים חייהם בדמיון כזב שהכל בסדר וטוב, על כן אמרתי לא עת לחשות ועלי לפרסם אמיתות הדברים כמו שהם.

יודע אני שהרבה אנשים, אנשים מן השורה וכן אנשים העומדים בתור מנהיגים, אם יקראו בקונטרס זה, תוכן הדברים יעציבום ויכעיסום, שהרי הקונטרס אומרת להם שהמה תועים קשות בחיי נפשות, הם טועים בדרכיהם שהם מאמינים בה והולכים בה לפי תומם, ובזה מונח לפניהם אחד משני ברירות או להודות על טעותם בדברים קשים, להתחיל לעיין כי אולי דרכם שבחרו לעצמן אולי אינו נכון, או להתנגד ולהשמיץ כנגד הדברים הכתובים כאן, וזה יעלה להם הרבה קל מן ההודאה על טעות, או מלשנות דרכם בעתיד, אבל מן האמת אי אפשר לשתוק וכבר הורנו חז"ל שבמקום כזה אין חולקין כבוד, ולכן הנלפענ"ד אמת ויציב לא אמנע מלפרסם מלבי החוצה בפני כל מבקש המוכן מתוך ביקוש האמת לשקול במאזני צדק דיבורי, ובזה מתוך תפילה לבורא כל עולמים אדבר דיבורי.

ואני בתפילה לשמים שלא אכשל בדיבורי, ושיהיו דברי קולעים אל המטרה, ושלא יצא שום מכשולות מזה, ושלא יהי חוסר הבנה בדיבורינו. ויה"ר שבקרוב נזכה לעלות לציון ברינה, וענין החולאת יהיה כבר דבר של העבר, בהגיע העולם לתיקון השלימות בבג"צ במהרה בימינו אמן.

יש שמכירים הבעיא של החיסון לקורונה, ויש שמכירים על כל החיסונים, ויש המכירים הבעיא של הטיפולים למחלת הסרטן, ויש המכירים הבעיא של הטיפולים לחולאת הנפש, אולם שורש הדברים היא כולו חד, שפגישת דרך הרפואה כיום בששים שנה האחרונות, ובפרט בזמן האחרון שהרפואה המאדערנ"י מתגברת היא בשורשו חלוק בהשקפה ובמציאות מדרכי הרפואה שקבלנו מדור לדור בכל העולם כולו ולא זו דרך התורה באמת, וזקני צדיקים אשר בדור העבר הם לא הלכו בדרכים אלו, ולכן מן הצורך לבאר באופן פשוט למה הם טעו.

הנה כל בר שכל מבין כי אין שום מקום לשלוח בנינו ובנותינו למוסדות החינוך של אומות העולם שהרי כולם יסודתם בטומאה, אבל לעניני רפואה מקבלים כל מה שהם אומרים כאילו זה מסיני ואין מבינים כי היסודות של רפואה של עכו"ם כיום ע"פ רוב אינו מבוסס על יסודתנו, צריכים להבין שכיום עלינו ליסד רפואה ע"פ טהרת הקודש'.

יש לנו יסוד של 'ירידת הדורות', ככל שמתרחקים ממעמד הר סיני עד ביאת ינון, העולם יורד, ברוח ובגשם, בכל ענין ומושג יש ענין של הירידה, בפרטים מסויימים בחיצוניות אכשר דרא והקב"ה נתן לנו מתנות משמים שהמה בבחינת גילויים שבהם אכן הדור משתפר, וזה בפרטיות, אבל באופן כללי הדורות יורדים. הכופרים שמאמינים שכל הויית העולם התרחשה ממילא מעצמו, אומרים להיפך שהעולם התחיל בלא כלום, ומקוף בעלמא משם הכל עולה ויש 'עליית הדורות', סודן של המשכילים היתה כי אנחנו יותר משוכללים מדור הקודם, אנחנו עולים בעלייה וברמה יותר גבוה מדורות הקודמין ח"ו. כן לעניני רפואה, בכלליות הכל יורד, מיני המחלות למיניהם עולים עד לשמים ד' ירחם, כל אחד מכיר מי שחולה במשהו למחצה לשליש ולרביע, הגם שבעינים מסויימים יש עניני רפואה שלא היה מקודם, זה רק בפרטיות ובאופן חיצוני של אכשר דרי, אבל באופן כללי החולאת כיום היא להפליא. הפראפגענד"א שוטף המוחות באופן מבהיל להגיד להם שהכל בסדר וכוחות הרפואה כיום המה מצויינים, אכן הם אומרים כן, אבל המחפש האמת יראה שהחולאת מתגברת מכל צד ד' ירחם. כל הצלחה מועטת ברפואה, המה מגדילים בעין זכוכית פי אלף להראות כוחם הגדול שהמה מתגאים בה,

ואומרים ראו מה שאנחנו יכולים לעשות כיום, מה שיש לנו אף פעם לא היו יכולים לעשות כזה וכו', דיבורים כעין אלו שיסודתם באמת מצד הקליפה ולא מצד הקדושה.

בתקופת קורונ"ה התהפך העולם מראשו לסופו בכמה ענינים, והנה כשמהפכים איזה דבר, הכלל שמוצאים דברים חדשים שלא נראו עד כאן, ולכן גם לשאר מחלות שהיו נראים עד היום כדברים ש'כל באיה לא ישובון', מחלות קשות ומרות, גם אצלם נתגלתה דרכים פשוטים ביותר שעל ידם תוכל להיוושע ברפואה ולהחזיר הגוף לבריאותה, ועד היום היו דרכים אלו טמונים וסתומים בגלל ההסתר הגדול שהשליכו עליהם דרכי רפואה שהיו נראים כחזקים ומבוססים על אדני קודש ונתגלתה גודל השקר ושורשם האמיתי, ולכן ממילא הדרא הדבר למעיקרא לראות דרכים פשוטים למחלות הנראים חמורים ביותר, אבל לאמיתו של דבר בהנהגות ורפואה פשוטה ביותר יכולים להתרפאות, ואין בהם חידוש דברים אלא גילוי דברים. והמבין יבין למה שאני מכוין.

כל התפילות בשעת קורונ"ה לרחמי שמים לא הלכו לריק, ואדרבה בכח הרפואה בעולם התגלתה פתחים חדשים להאיר העינים אל דברים פשוטים ביותר היכולים לעזור ולרפאות, והעקשן הרוצה להתעקש אל דרך השקר של מכריזי קורונ"ה בכל פרטיה, גם הם יתעלמו עין עכשיו מרפואות עתיקות אלו שעלו על השולחן.

אולי יחשוב הקורא בקונטרס הזה כי אנחנו חוזרים כמה פעמים אותם דברים עוד הפעם ועוד הפעם, הנה הכוונה בקונטרס זה היא להראות אל המתבונן יסודות מסויימות, ולהגיע אליהם מכמה דרכים שונים ולכן מומלץ לקרוא הכל מרישא עד גמירא בלי לדלג מאות אחד אל השני כדי לתפוס התוכן על בוריה בעזה"י.

מפתח

- א - תפקיד הרופא ז
- ב - חובת ההשתדלות לשמור על הבריאות ועונש המתרשל בה י
- ג - מה זה רפואה יג
- ד - שני חלקים ברפואה, חולאת, לעומת היזיקות שקיבל הגוף..... טז
- ה - רפואה קונבנציונלית / רפואה טבעי אלטרנטיוו..... כג
- ו - כח הגוף בעצמה לרפאות כה
- ז - תרופות/סממנים, גזירת שחיקת סממנים, למושמש הגוף, רופא בלי כלים מה יכול לעשות, שהרופא בעצמו יקח מן התרופה כח
- ח - מחלה הידועה רח"ל לב
- ט - פסיכאטרפי תרופות..... מז
- י - דיאגנו"ז מו
- יא - בדיקה השנתית אצל הרופא מז
- יב - רופא מומחה - רופא המאושר מטעם הממשלה נ
- יג - מימרות בשם צדיקים זי"ע..... נה
- יד - נקודות שונות ברפואה ע"פ תורה נח

בוא ונתבונן

א תפקיד הרופא

דבר הראשון שעלינו להתבונן היא מהי תכלית של הרופא, ומהי חידוש התורה שניתנה לו רשות לרפאות, בראשונים על הפסוק של ורפא ירפא כבר מדברים בענין זה, אבל נראה כי המקור ראשון לסוגיא זו הנה הוא מהתנא אלקי רשב"י בווה"ק.

הנה בווה"ק (פר' האזינו דך רצט, ובהשמטות ח"ג דף שו ע"א) שם ביאר הרשב"י בפרשה קטנה כל ענין הרפואה. וזל"ק, עד הכא כתיב בההוא ספרא דקרטנא אסיא, לבתר הוה רשים בהאי קרא, כל נטורא דאצטריך אסיא חכים למעבד למרע, דשכיב בבי מרעיה בי אסירי דמלכא, למפלח למארי עלמא. דכד אזיל אסיא חכים לגביה, ימצאוה בארץ מדבר ובתהו יליל ישימון, מרעין דשריין עליה, אשכח ליה באסירי דמלכא.

אי תימא הואיל וקודשא בריך הוא פקיד עליה לתפשה ליה [אם תאמר, כיון שהקב"ה פקד לתפוס את החולה בבית האסורים, רצה לומר שהקב"ה הענישו להיות חולה - תרגום מספר מתוק מדבש], דלא ישתדל בר נש אבתריה [לכן לא יעסוק אדם לרפואתו], לאו הכי [אין הדבר כן], דהא דוד אמר [כי דוד המלך אמר] אשרי משכיל אל דל וגו', [הנה] דל ההוא דשכיב בבי מרעיה [דל נקרא החולה ששוכב בבית חוליו, ואמר דוד אשרי המשכיל לרפואתו], ואי אסיא חכים הוא [ואם הוא רופא חכם ומעשיו לשם שמים, אז] קודשא בריך הוא יהיב ליה ברכאן לההוא דיישתדל ביה [הקב"ה נותן לו ברכות כדי שיעסוק ברפואת החולה, רצה לומר הקב"ה שולח ברכה ורפואה במעשה ידיו].

וזהוהו אסיא [וזה הרופא] ימצאוהו בארץ מדבר [דהיינו] בבי מרעיה שכיב [שמוצא את החולה שוכב בבית חוליו, ומש"כ] ובתהו יליל ישימון [היינו] דאינון מרעין דחקין ליה [שאותם המחלות מצערות אותן], מאי איצטריך ליה למעבד [מה צורך הרופא לעשות], יסובבנהו [היינו] יסובב סבות וייתי עלות [יסבב סבות ויביא

עלות, רצה לומר שיעשה השתדלות] בגין דימנע מניה אינון מלין דנוקין ליה [כדי שימנע ממנו אותם הדברים המזיקים לו], יקזו ליה ויפיק מניה דמא בישא [יקזו לו ויוציא ממנו דם הרע], יבוננהו [היינו] יסתכל ויבין ההוא מרעא ממה הוי [יסתכל ויתבונן המחלה ההיא ממה היתה], ויסתכל בגין דלא יתרבי עלוי [ויסתכל ויתבונן שלא תתרבה המחלה עליו], וימאך ליה [ואדרבה ימעט את החולי], לבתר [אחר כך יקיים] יצרנהו כאישון עינו [דהיינו] בגין דיהא נטיר כדקא יאות [כדי שיהיה נשמר כראוי] באינון משקי באינון אתוואתא דאיצטריכו ליה [באותם משקים ובאותם הרפואות שצריכים לו], ולא יטעי בנייהו [ולא יטעה בין הרפואות] דאלמלי יטעי אפילו במלה חד [שאם יטעה אפילו בדבר אחד, כלומר שבטעות יתן סם המות], קודשא בריך הוא חשיב על ההוא אסיא כאילו שפיך דמא וקטליה [הקב"ה מעלה על אותו הרופא כאילו שפך דמו והרגו], בגין דקדשא בריך הוא בעי, דאף על גב דההוא בר נש איהו בבי אסירי דמלכא, ואיהו אסיר בבי אסירי, ישתדל בר נש עליה, ויסייע ליה לאפקא ליה מבי אסירי. עכ"ל זוהר הק'.

בדברי רשב"י זיעועכ"א מצינו היסודות של רפואה המוטלים על הרופא, הן הנה: א - זה חידוש התורה שיש מושג של בן אדם לרפאות החולה, אולם זה רצונו יתברך. ב - תפקיד הרופא לחפש שורש החולאת ולתקן השורש. ג - על הרופא למנוע דברים המזיקים, היינו דברים שמביאים החולאת, ולנקות שורש החולאת, להוציא הפסולת שגורם החולאת. ד - לראות לכה"פ למעט החולאת. ה - לזוהר מאד בנתינת סמי תרופה, להועיל לחולה ולא להזיק, שאם נתן לו סם המות בטעות לרוצח יחשב הרופא.

ובמילים אחרות יש להגיד הנפקא מינא ביסודות אלו - א' יש מצוה לעסוק ברפואה כי זה רצונו יתברך ואין להתעצל בה ולומר שהכל בידי שמים. ב' כיום רובם של הטיפולים והתרופות הדגש נמצא על התוצאות של החולאת ואינם מרפאים באמת שורש החולאת, ורובם של הרופאים אינם יורדים לעומק ושורש החולאת, ופוטרים עצמם באמרם 'אין אנו יודעים למה', הגם שבמקרי הזמן בהויית העולם אין אתנו יודע עד מה ואין אנו יודעים חשבונות שמים, הרי כאן בעניני רפואה אין אומרים ככה, אלא דייקא מוטל עלינו לחפש שורש הדברים, וזה היפך מהנהגת העולם באמת. ולוא היו הרופאים פותחים עיניהם ולהיות אזניהם פתוחים להדיבורים והצעקות של מה שקוראים בפי העולם

'רופאים טבעיים', היו ג"כ מחכימים להבין השורש של כמה מיני חולאת. ג' אין דבר של מה שקוראים CURE בלע"ז, אלא הדרך שמסלקים הפקקים וממילא נעשה האדם בריא, הרי תפקיד הרופא רק לסלק הפקקים, 'למנוע דברים המזיקים'. ד' לעשות מה שיכולים לעשות אפילו מעט עזרה, הגם שלא יועיל לרפאותו לגמרי. הרי לפעמים יש כחוש השערה בין הצלת נפשות למעשה רציחה, ואחריות זו מוטלת על הרופא, ואינו יכול להתפטר ולומר שהיה טרוד במצוה וממילא נתן בטעות סמים מזיקים, ולכן יזהר מאד מאד במעשיו. ודו"ק.

יסודות אלו יתרחבו ויתבארו במשך הקונטרס בעזה"י.

ב

חובת ההשתדלות לשמור על הבריאות ועונש המתרשל בה

א יאמר האדם הרי שומר פתאים ד', והכל בידי שמים ומה עלי לעסוק בדברים שאינם מעבודת ד', הרי זה ע"פ רוב טענה של עצלות בפי האדם, כי הקב"ה נתן אחריות על האדם לשמור גופו, וזה אחד מהג' פעמים שנכתב במצות התורה תיבת 'מאד', 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם', ודרשו בספה"ק שזה קאי על בריאת האדם. הרי האדם בעצמו בשאר עניניו, במשא ומתן, בבין אדם לחבירו אינו עומד כל כך במדריגת הבטחון כמו אמרי פיו לענין חובת השתדלות לשמור על בריאות הגוף. ודינא של שומר פתאים ד' אומרים רק לענין במקום שענין ההיזק רחוקה מלבוא ולא במקום שקרוב לוודאי שיגיע היזק, ואם האדם אינו שומר עצמו ולא יתיגע לנתק עצמו מהרגל החיים של תנועת הרחוב בודאי יגיע אליו החולאת.

משל למה הדבר דומה, למי שאינו הולך לישון בלילה, ואומרים לו שאם אין ישנים אז ביום תהיה חלש בכח, ולא תוכל לרכז המוח, זה הוא הטבע שהטביע הקב"ה בבריאה, ואם יענה האדם שד' יעזור שלא אצטרך לישון כ"כ וכמו שנהגו הרבה צדיקים, ובלי השינה יהא לי כח ומח, ע"פ רוב שקר בפיו כלפי דרגתו האמיתית באמונה ובטחון. הגם שיש צדיקים שהם בדרגה כזה שהם בבחינת למעלה מן הטבע - וחוסר ענין השינה אינו מפריע להם, אבל זה לא הטבע, ורק למי שעומד בכל מדריגתו למעלה מן הטבע אכן יכול הוא לעמוד ככה גם לענין השינה.

וכן הוא לענין חיים בריאים בעניני אכילה והתעמלות ושאר פעולות בחיי האדם, אם יטעון האדם שצריכים להיות 'נארמאל' כשטיפת החיים ולאכול וכו' כמו כל האדם, אז כפי המצב כהיום בודאי יקבל האדם חולאת למיניהם רח"ל וחולשות שונות. וכן עמא דבר שמי שאינו שומר על בריאותו נחלש ונחלה, וכמו ששמעתי פעם מהגה"צ רבי אביגדור מיללער זצ"ל שהצביע פעם על בן עליה המתעמל בתורה, שחלה, בלשון חריף שהוא פושע במה שחלה, שזאת בגלל שלא שמר על בריאותו. נקודת האמת הוא, שאמר היפך מדרך העולם שמיד מרחמין על

אחד שחלה, הוא מתחילה אמר להיפך שזה פשיעתו וחובתו וכו', והדבר פלא עד היכן היתה מדת האמת בפשיטות החיים נוהג אצלו.

ואם עדיין יטעון האדם כי אי אפשר לשנות סכום השנים לחיות שנקצב עליו מן השמים, ולכן מה זה ועל מזה להתייגע לשמור על הבריאות הכללי כמו שצריך, א- לוא יהא ככה, אעפ"כ יש שינוי גדול באיכות החיי יום יום, באיך מרגישים, האם יהיה החיים מתוך עייפות וכבדות ומדות רעות המתנוצצים מגוף סרוך שאבדה האיזון הנכונה בין יסודותיה, או החיים יהיה מלאה שלות הנפש וכח חזקה מתוך איזון הגוף בכל כליה. ב - ודאי כוונת הדבר כי אם מן השמים נגזר סוף ימי האדם ליום מסויימת, יכול האדם להיות הכי בריא וחזק בכוח, ובהליכתו ברחוב יכול רכב לדורסו ולהרגו במקום. אבל מצד מצות ההשתדלות על האדם לראות שהפקדון שנתנו לו מן השמים שהיא הגוף יהי' חזק וממולח לעבודת הבורא עד שיבה טובה.

הדברים כאן הן הנה פשוטים ביותר - אומרים כאן יסודות פשוטים - בלי זהירות בבריאות יחלה האדם, וזה בבחינת 'תיסרך רעתך', פשוט כפשוטו, האדם בעצמו יסבול רעת המעשים שהוא עושה. וזה נוגע ברוחניות, וכן בפעולותיו הגשמיים הגם שלא יכנסו בגדר חטא. ודו"ק.

כשיש בעיה רפואית והולכים לרופא, בשאלות חמורות בעניני רפואה, הדרך לבקש חוות דעת של עוד רופאים קודם שמחליטים מה לעשות. אולם מצינו אנשים המתרשלים מאד מלבקש חוות דעת של עוד רופא, וכן אין מתייחסים לעצות טובות של חברים ללכת לפלוני או אלמוני שיכול לעזור, והסיבה הפשוט לזה הגם שזה נוגע לחיי נפשות וכל אחד רוצה להציל נפשו או חד מבני משפחתו, הרי בגלל שהאדם מתבלבל ומצטער בעד מצב החולה, וקשה מאד לרכז המוח ולקחת על נפשו הטרחא המרובה שכרוך בביקוש עוד חוות דעת, לסדר ולחפש פגישות, ולהאזין אל כל העצות, ואח"כ להחליט מה לעשות, ולכן הכי קל היא לפטור את עצמו מכל הבהלה והטרחא, ולומר עשיתי חובת

ההשתדלות, וממילא אני שומע רק לרופא פלוני, ואינני שואל עצת עוד רופאים, או אני התחלתי בדרך זה ואני ממשיך כזה, וזהו. ויש גם חשבונות של כספים, שכאן הביטוח משלם וכאן אין הביטוח משלם, בבית חולים זה הם מסדרים בשבילי, אבל בבית או במקום פלוני החשבונות איך לשלם מסוככים, כל זה נכון, אבל כשמגיע למשא ומתן בעסק לא מצינו שיש לו החשבונות של יצאתי ידי חובת ההשתדלות, אלא אדרבה קודם השקעה גדולה שואלים עצה מכל מומחה ומומחה, וכן שומעים עצות מכל החברים, ואין מתרשלים בחובת ההשתדלות.

ואז י"ל כי שורש החילוק בזה, שלעניני משא ומתן זה לא מצינו מצוה בתורה להרויח עוד כספים, ולכן היצה"ר אינו מתנגד כנגד העסק, משא"כ לענין חובת שמירת הגוף ובריאות האדם שזה רצון התורה [כדמצינו בהרבה מקומות בש"ס, יעויין ברכות לב: מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך ובא שר אחד, ונתן לו שלום ולא החזיר לו, לאחר שסיים תפלתו, אמר לו, והלא כתיב בתורתכם רק השמר לך ושמור נפשך, וכתיב ונשמרתם מאד לנפשותיכם, ולמה לא החזרת לי שלום, אם הייתי חותך את ראשך בסייף מי היה תובע את דמך מידי וכו' עיי"ש. ובתענית כב: 'אסור לאדם לסגף עצמו בתענית דכתיב ויהי האדם לנפש חיה, נשמה שנתתי בך החיה'. ובגמ' בב"ק צא. אסור לאדם לחבל בעצמו מן הפסוק אך את דמכם לנפשותיכם אדרוש. מכל זאת רואים גודל האחריות על האדם לשמור את עצמו ע"פ תורה, וכ"ש להבראות את עצמו, ועוד ועוד הרבה מקומות בש"ס וחז"ל ובספה"ק שמצינו עניני רפואה ובריאות הגוף לרוב, ולא באתי ללקט דברים ידועים ומפורשים אלא להראות במקצת שע"פ תורה זה רצונו יתברך], ולכן עניני רפואה נחשב לדבר שבקדושה, ועל כן הצד שכנגד של היצר הרע מגיע וגורם כשלון בענין הזהירות בזה. אבל החי עם חשבון הנפש, והמאוזן בנפשו, יכיר גודל החיוב בזה ולא יתרשל בה, אם לא שהוא חי בדרגא של מעל הטבע בכל עניניו אז יש מקום לומר שיצאתי ידי חובת ההשתדלות, ודו"ק.

ג

מה זה רפואה

מה הוא לשון רפואה בתורה, זה מלשון רך, מלשון רפוא, היפך של קשה (עי' רש"י סוטה ה' ע"א), יש זרם של חיות היורד מלמעלה ומנשב בכל קומת האדם, כנגד זרם החיות הפנימי היורד מן השמים אל האדם, כשיש הפסק באותה השפעה אז נהיה האדם חולה. לחולה יש קושי בדרך זרימת החיות, בכל מקום שיש עיכוב זרם החיות שם באותה מקום נהיה החולאת, וכשמתרופף הקושי אז חוזר הזרם לזרום השפעה של חיים וממילא מסתלק החולאת (עי' שער רוח הקודש להרח"ו).

וכדברי הרשב"י שצטטנו לעיל תכלית עבודת הרופא היא למצוא שורש החולאת ולרפא אותה שורש דהיינו סילוק הפקק - לפתוח זרימת החיות. כיום רובא של התרופות ועבודת הרופאים היא לטפל לשכך הכאבים, לסלק התוצאות של החולאת. הרי אם הכאבים ומיני פרי החולאת הם בדרגת פיקוח נפשות בודאי לעת עתה בטיפול נמרץ צריכים לסלק אותם, אבל באופן כללי עבודת הרופא היא לרדת לשורש הדבר לרכך ולרפאות מקום עיכוב זרימת החיים וממילא יתרפא האדם. האדם בעצמותו, מעצם טבעו הרי הוא בריא, ואין הגוף מוליד חולאת וחולשות שונות, רק בגלל דברים זרים שנכנסו לגוף והנהגות והרגשים שונים שעירבבו הסדר הרגיל בגלל זה יש חולאת. ועל האדם לסלק אותם השפעות זרות שנכנסו לגוף האדם וממילא יעמוד האדם בריא וחזק. הכלל כי אלקים עשה את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים. החזון איש זצוק"ל כותב בספר אמונה ובטחון כי הגוף מצד עצמו יש בידה היכולת ללחום ולרפאות מכל מיני מחלות, ותכלית הרופא לעזור לגוף שתוכל ללחום בעצמה, אבל אין תכלית הרופא ללחום כנגד המחלה בעצמו.

על האדם לדעת שכיום הפסולת והטאקסינים [TOXINS], ולחץ הנפש מצד כל מיני יגון ואנחות, הם פי אלף מדורות הקודמים. אם לא ילחום האדם באופן חיובי על בריאות הגוף והנפש, בהיסח הדעת ממילא נהיה האדם חולה. ראיתי מרופא המחלק כיום סוגי האנשים, א', חולים, ב', עומדים ומוכשרים להיות בקרוב ממש חולים, ג', אנשים חלושים חסרי כח.

הרי באמת לא מצינו כל כך בספרים הק' מגדולי האחרונים אריכות בענין בריאות הכללית של האדם, ובעיקר מצינו כן רק מהנשר הגדול הרמב"ם ובהרבה מקומות בש"ס, ויש הטוענים כי לא קבלתי מרבתי מסורת לרקדק באכילה בריאה, ולעסוק בהתעמלות הגוף לצורך בריאות, הגם שבעצם זה טעות מעיקרו מהנהגת גדולי ישראל בדור שלפנינו, כי הם בעצמם עסקו הרבה בבריאות הגוף - רק שלא שמו עליו הדגוש, כי כל הענין היא רק הכשר מצוה לעבודת השם יתעלה. ולדוגמא, שמעתי בשם כ"ק אדמו"ר מטאהש זצוק"ל שביקש מרופאים טבעים ללמד אנשים איך לאכול כיום מאכלים בריאים, והגה"צ ר' אביגדור מיללער זצוק"ל היו מפורסם בעניני בריאות, והגה"צ ר' חיים פינחס שיינבורג זצוק"ל והגה"צ בעל שבט הלוי זצוק"ל ועוד ועוד שהיה להם הנהגות מיוחדות באכילה בריאה והתעמלות. אבל העיקר מה שרצוני להעיר לכם היא כי כיום צריכים ללחום כדי לישאר בריא וחזק בגוף ונפש, ובלא פעולות חיובים להיות בריא הרי כבר בשנת הארבעים כבר מתנוצצים השורשים של כמה מיני מחלות בהרבה אנשים.

הרי נכון שבדורות מלפנים היו לפעמים מגיעים מיני מגיפות שלא היו להם תרופות כנגדם, אבל מצד פשטות החיים הריבוי של כל מיני מחלות שיש לנו, הרי זה לא היו להם, כך שמעתי מהגה"צ ר' יצחק דוב קאפעלמאן זצ"ל, שכיום לא יאומן ולא יסופר אלפי מיני מחלות משונות זו מזו שלא שמענו מזה אף פעם. ועל מה זה ועל מה זה, אי מזה באת - ונראה הפשט כי הרי במהלך החיים כיום, אדם רגיל אינו מקבל ההתעמלות הנכונה מה שצריך הגוף והנפש, האוכל הרגילה הוי רובא חסר מזון באמת, והוא מעורב עם כמה מיני סמים ופסולת לגוף, [ויש משימים עין על רוב החיסוני"ם שנותנים לילדים קטנים המלאים הרבה פסולת ונכנס כממלא מקום לאימיו"ן הטבעי, עד שכל פה יעלה שחוק בפיו בראותו עד היכן הפארמ'א רוצה ליתן כיום בערך שבעים חיסונים לילדים כאילו שאי אפשר לחיות בלעדיהם, המה האנשים המרימים ידיהם לראות שלא יתמוטט השמים כמו בדור הפלגה!, ובמקום שיבנה כח האימיו"ן בדרך הטבע ע"י הבורא כל עולמים, חכמים המה להרע לעשות את זה בעצמן בתור מניעת חולאת, ובוה מיגרע גרע שיש בהאדם רק כח אימיו"ן בדברים מסויימים, וגם שם אינו כ"כ בטוח, אבל נאבד כח האימיו"ן על כמה מיני מחלות אחרים שהיה אמור הגוף ללחום כנגדם מעצמן, מכח הבורא שהטביע כח האימיו"ן בגוף האדם כדעת החזו"א

והקהלת יעקב זי"ע כידוע, בלתי אותם חיסוני"ם. והרבה חשבונות ופלפולים נאמרו בזה וכבר עלו על הפרק בזמן העבר ואכמ"ל בזה. [יש תוספת יגון ואנחה הלוחץ על נפש האדם בכל מיני חלישות הדעת וזה בעיקר נובע מכח הטעכנילוגי"א כיום [שזה כבר התחיל בהתפשטות כח החשמ"ל בעולם], לחץ איומה בכל שלבי החיים. ולכן אם האדם לא ילחום חזק לחיים בריאים הרי ממילא יחלה כל הזמן. כיון שיש כהיום ריבוי מפסידים המתערבים בגוף ונפש האדם לעכב זרימת החיים..

ד

שני חלקים ברפואה

חולאת - SICKNESS/DISEASE לעומת היזיקות שקיבל הגוף

מצד אחד מצינו בחז"ל ורפא ירפא מכאן שניתן רשות לרופא לרפאות, ומשמעות המימרא כי אכן טוב ורצוי ענין הרפואה ע"י רופא בשר ודם, ומצד שני מצינו בחז"ל כי טוב שברופאים לגיהנום, ומשמעות הדבר כי רע ענין העוסק ברפואה על ידי רופא בשר ודם, ואיך מפרשים החילוק בזה. בראשונים מצינו חילוק בין מכת חוץ למכת פנים, חילוקים בין שבר יד ורגל המגיע ממכת בן אדם - מחברו שהכהו, לבין חולאת בידי שמים בלי פעולות של אדם המזיק. וכן מצינו בדברי גדולי הפוסקים בכרתי ופלתי, ובמור וקציעה, - אמנם בספר מטה משה חולק כי בודאי רשות לרפאות נאמרה גם על מכות מבפנים, כי הורו לנו חז"ל בכמה מקומות עניני רפואה ורובם במכות פנימיות הבאים ישר מהקב"ה - ממיני החולאת, ואינם מגיעים ממעשי בני אדם עיי"ש בדבריהם.

ביסודן של הדברים נראה לבאר ולפשר בין הני רבואתא, על פי היסוד שבארנו לעיל כי ענין של רפואה היא סילוק הפקק, וממילא מבריא האדם מכח ההשפעה התמידית שהשפיע הקב"ה בבריאה. והנה זה ההגדרה, כשהרופא עושה פעולה לעסוק בסילוק דברים המזיקים, להסיר הפקקים, להסיר הדברים זרים שנכנסו בגוף או שינויים חדשים שנגרמו ע"י היזיקות כגון לסדר חלקי העצם יחד משבר, זה בכלל לרכך ולרפא מקום וענין המונע זרימת החיים אז בודאי זה מותר ומצוה לעסוק בזה, כי בזה מחזירים את מצב האדם לבחינת אלקים עשה את האדם ישר, והכל מסתדר מאליו לבוא על מקומו בשלום, משא"כ כשהרופא מגיע לנהל בכח להוציא החולאת ולעשות באופן חיובי פעולות על האדם, אז זה ענין אחרת. ע"פ תורה אין מושג מה שקוראים בלע"ז CURE 'תרופה' שהיא הכאת ראש בראש כנגד המחלה, רק התרופה נעשית ממילא בידי הקב"ה, ובידינו רק לסלק הדברים הרעים מן המקום כמו שצריך וזהו.

מכת חוץ מסמל במכה שרפואתו רק להניח הכל במקומו הנכון ואז ממילא יבריא הגוף מעצמו מן השמים, ומכת פנים מסמל ענין המחייב רפואה

של דחיפה, ובלע"ז INVASIVE PROCEDURE, ולנסות ככה או ככה והכל מתיחס למעשי ידי אדם, והכל בבחינת דבר אינו ברור. אולם במכות פנים הותר ש'לא לעשות' היינו לסלק שורש ענין של הדברים המוזרים שבתוך הגוף, אבל קשה לטפל אתה עם פעולות חיוביים. ודו"ק.

רופא העוסק ברפואה אמיתית על דרך הנ"ל אינו מגיע לידי גאווה כי הרי הוא מכיר כי לאמיתן של דבר אינו עושה כלום, והגוף מבריא את עצמה מעצמו, ממילא, משא"כ העוסק ברפואה של אופן חיובי לדחוף הכל במקומו הנכון אז יש גאווה ש'אני' מרפא החולה מחליו. ואז באים לידי טעות. ובפרט שאי אפשר ללחום ישר כנגד המחלה, כי המחלה סתום מעיני בני אדם וקשה לתהות על מציאותו, והרבה פעמים תועים בה ומזיקים יותר ממה שעוזרים. וזה יסוד החילוק מתי יש רשות לרפאות ומתי טוב שברופאים לגיהנום.

זבזה יתיישב דבר שהוא לכאורה פלא עצומה על עולם הרפואה כיום, דהנה יש אלפי מיני סמים ותרופות כיום לכל מיני מחלות וכאבים, ורובם ככולם יש להם חוץ מכחם לעזר ולאחיסמך [על תוצאות החולאת] הרי יש להם השפעה שלילית בענין אחר, שקוראים לזה בלע"ז SIDE AFFECTS תופעות לוואי, וכן בפעולות של רפואה הנעשים על ידי הרופאים הנקרא בלע"ז PROCEDURES INVASIVE, יש בהם לרוב כאבים לחולה והשפעה שלילים [חוץ מזה, מי שיש לו מוח בקדקדו מכיר כי רובם של התרופות בבית מרקחת המה מדברים שאין בהם ממש, ולכל היותר המה רק לשכך כאבים לזמן קצר ואין להם קשר לענין ריפוי החולאת], משא"כ ברפואות הטבעיים כמעט אין להם תופעות לוואי, וכן הפעולות של מעשי רפואה אלו אין מזיקים החולה ואינם נותנים לו כאבים והמה בבחינת אם לא יועיל לא יזיק. ובלע"ז קוראים לזה NON INVASIVE, והנראה כי הדברים פשוטים וברורים כי מעשי ידי אדם בפעולות של רפואה מחייב שמן השמים יגיע גם כן הזיקות שונות יחד אתם כדי להכניע גאות האדם כי הוא אינו עושה כלום, וכל מעשי בני אדם שהמה בבחינת יותר מחוכמים מהטבע של השפעת הבורא כל עולמים ממילא משפיע רע, ולכן יחד עם פעולות כאלו מגיע היזק אתם ודו"ק.

- שקליא וטריא בסוגיא של מכת פנים מול מכת חוץ -

כתיב בפסוק 'וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא' (שמות כא).

כתיב בפסוק 'ויאמר אם שמוע תשמע לקול ד' אלקיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ד' רפאיך' (שמות טו).

באבן עזרא ד"ה ורפא ירפא פירש וז"ל, לאות שנתן רשות לרופאים לרפא המכות והפצעים שיראו בחוץ, רק כל חולי שהוא בפנים בגוף ביד השם לרפאותו וכו', עיי"ש בדבריו הק'.

זכרבינו בחיי כתב וז"ל, ומה שארז"ל ורפא ירפא מכאן שנתן רשות לרופא לרפאות, לא אמרו אלא במכה שבחוץ שהכתוב מדבר בה, אבל חולי מבפנים אין זה תלוי ביד הרופא אלא ביד הרופא כל בשר אשר בידו נפש כל חי. עיי"ש.

בהני שני ראשונים מבואר להדיא כי חילוק גדול יש בין מכת פנים ומכת חוץ, וכן מצינו עוד גדולי עולם שנקטו על דרך זה. וזה על דרך פשטות הפסוק המתחיל 'וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו וכו'', היינו שקיבל מכה מבחוץ ועל זה ממשיך הפסוק ורפא ירפא.

והנה אם מחלקים בין מכת חוץ למכת פנים, בפשטות יסוד החילוק הוא כי מכת חוץ שהגיע על ידי בשר ודם, אז באותה דרגא ניתן רשות לרפאות על ידי בשר ודם, אבל מכת פנים שהגיע בידי שמים אז אין רשות לזר להתקרב ואז אומרים שבידי הקב"ה המוחץ לרפאות. ועל זה מצינו קושיא הידועה של המטה משה (חלק רביעי בענין רפואות) א - מצינו כמה מקומות בחז"ל עניני רפואות ורובם על מכות פנים, וכי עשו תקנה לעוברי עבירה? ב - הלא הרמב"ן בפרשת בחוקתי וכן בספר תורת האדם מובא בבית יוסף יו"ד סימן של"ו אומר להדיא שנהגו העם ברפואות, ולא יכול סתם בר נש לומר שסמכינן כי השם לבדו הוא

הרופא [זה רק לבעלי מדרגה], וכן אין הרופא יכול לומר כי ביד הקב"ה רופא כל בשר ומה לי לעסוק ברפואה וליכנס למקום ספק כי אולי אזיק במקום לתקן. עיי"ש בדברי הרמב"ן, והנה מבואר בדבריו שאינו מחלק בין מכת פנים למכת חוץ, ולא הזכיר תואר זה בכלל של מבפנים ומבחוץ, וגם מכה הבאה בידי שמים שהיא בגדר מכת פנים על זה ניתן רשות לרופא לרפאות. ועפ"ז מסיק המטה משה כי ודאי לא מחלקים בין מכת פנים למכת חוץ ובכל אופן ניתן רשות לרופא לרפאות.

הנה לכאורה קושית המטה משה היא קושיא עצומה על דעת האבן עזרא ורבינו בחיי, ויש לחפש למה לא התייחסו לקושיא זו. וכן אביא שמצינו גם לגדולי אחרונים שאומרים דברים הנראים כמבוססים לפסק הלכה על פי האבן עזרא ורבינו בחיי וצ"ב. גם לדברי הרמב"ן לכאורה יש להעיר איך ילמוד המשך הכתוב שמתחיל וכי יריבון אנשים המדבר במכת חוץ, ובפשטות ניתן לומר כי זה לאו דוקא אלא בכל אופן של מכה נאמרה ורפא ירפא, כי יש ללמוד משם לכל המקומות כי אין מקום לחלק ביניהם.

עייין כרתי ופלתי (יו"ד הל' גדה סימן קפ"ח אות ה') שכתב וז"ל, ולכך אמרו חז"ל טוב שברופאים לגיהנם (קידושין פב.), אף שנאמר בתורה ורפא ירפא מלמד שנתנה רשות לרופא לרפאות (ב"ק פה.), אבל התורה דיברה ממכת חוץ, באבר יד או פצע וחבורה שזה מוחש, והרופא יורד עד תכליתו, ובהן כמעט מופת חותך כמופת הנדסה, משא"כ בחולי באברים פנימים שאין עין הרופא שולט בו, בזה ידונו כפי שכלם וכמדומה ובספק שקיל וכדומה, עד כי רבים חללים הפילו ועצומים כל הרוגיה, כי לדברים כאלה צריך ישוב הדעת ומתון וכהנה תנאים רבים לבל ישגה ח"ו, ונפש הוא חובל. עכ"ל.

הרי מצינו שהכרתי ופלתי נקט להלכה שם כי יש חילוק בין מכת פנים למכת חוץ, וטעון ביאור מה נעשה עם קושית המטה משה ושיטת הרמב"ן, והרי לא הזכיר בכלל משיטת הרמב"ן ושיש בזה מחלוקת, רק מתוך דבריו בסתמא נקט כאילו הדבר פשוט ביותר שיש חילוק בין מכת פנים ומכת חוץ.

והנלענ"ד בס"ד ליישב בזה כי התשובה והביאור לכל הנ"ל נמצא בצידה, שהרי הכרתי ופלטתי נותן הסבר לדבריו לפרש מהי 'מכת חוץ' ומהי 'מכת פנים', מכת חוץ היינו דבר ברור ומוחש שהרופא יורד עד תכליתו, וכמעט מופת חותך כמופת הנדסה, משא"כ מכת פנים מתפרש היינו דבר שאינו ברור והכל בספק. והנה הרבה פעמים יגיד הרופא שהכל ברור אצלו ואכן כך וכך צריך לעשות [אכן יש אומרים דבומנינו אם ע"י הכלים יכולים לידע בברירות גם בפנים, הוי פנים כחוץ], היכן אנו מגדירים מהי דבר ברור ומה אינו דבר ברור שיש בה כמה ספיקות ויכול להיולד מטיפול הרופא היזיקות עד 'כי רבים חללים הפילה'.

והנה יש לעיין במור וקציעה יו"ד סימן של"ו שגם הוא מחלק בין מכת פנים ומכת חוץ, וכן עיין במור וקציעה או"ח סימן שכ"ח, ובתוך דבריו הוא כותב שמכת חוץ היינו שיודעים סיבת המחלה, ומכת פנים היינו בהסתרה מברור סיבת המחלה, הרי שהמור וקציעה מוסיף הבנה חדשה להגדיר מהי מכת חוץ ומהי מכת פנים, ומדברי הכרתי ופלטתי יחד עם דברי המור וקציעה יכולים להבין איך מגדירים מכת חוץ ומכת פנים, דלכאורה הדבר תלוי בזה - אם הרופא מכיר סיבת המחלה, אז ממילא הדבר מוחש וברור, וכן יש לו דרך אמיתי איך לטפל בהמחלה, וזה על ידי סילוק וניקוי גורם המחלה, אבל אם הרופא אינו מכיר גורם המחלה, אז הכל בספק ואיך שייך לדעת איך לטפל אם המחלה כדבר ברור ומוחש.

ועל פי זה מתיישב כל התמיהות שתמהנו לעיל, כי באמת התואר חיצוני של מכת חוץ או מכת פנים הם לאו דוקא, הפסוק נותן דוגמא של וכי יריבון אנשים, זה ודאי יקרא בשם מכת חוץ, גדר הדבר שכולנו יודעים סיבת המחלה שזה מקבלת מכה [וגם במכה מבחוץ אם תתבונן תראה שגם מגיע מזה מכות לאברים הפנימיים עד כדי סכנה], וכן אפילו במכות פנימיים כל זמן שמבינים סיבת המחלה אז ניתן רשות לרופא לרפאות בלי שאלות. אבל מחלות פנימיים שהרופא אינו מכיר בכלל מהיכן נפלו והוא אומר בעצמו שאינו יודע בציוור כזה, עליו נאמרה טוב שברופאים לגיהנם.

והנה כל המקומות בחז"ל שיש תרופות ודרכי רפואה למכות, זה ודאי אמור באופנים שהכירו סיבת המחלה, ואז הגם שהיה המכה בסתרי הגוף, הרי

זה עדיין בכלל ההיתר של מכת חוץ, דהיינו שנראה לעינים/ההבנה בסיבת המכה/מחלה אז ניתן רשות לרופא לרפאות. ובה מתיישב בטוב טעם קושיית המטה משה על הראשונים וגדולי הפוסקים שנקטו להלכה לחלק בין מכת פנים למכת חוץ. ונמצא שבאמת אין מחלוקת בין האבן עזרא ורבינו בחיי לדברי הרמב"ן, ולכן לא הזכיר הרמב"ן דברי האבן עזרא קודם שחלק עליו כמו שדרכו לעשות הרבה פעמים עה"ת, כי באמת אין בדבריו סתירה לדברי האבן עזרא, כי זה דיבר בכה וזה דיבר בכה. וכן מיושב המשך הפסוק לדברי הרמב"ן, כי גם הוא מודה ליסוד דברי האבן עזרא, וכן מיושב למה הכרתי ופלתי והמור וקציעה לא התייחסו להערת המטה משה, כי באמת אחרי הערת כל הנקודות יכולים לתפוס איך כל אחד דיבר בדגוש אחר ולית מאן דפליג על השני.

כ דברים אלו הולכת בשיטה שיסוד הרפואה שהותר בתורה זה על דרך לחפש שורש המחלה, וכן מבואר להדיא בזוה"ק פר' האזינו דף רצ"ט כדהובא לעיל.

והנפק"מ לדינא היא בכמה מחלות רח"ל, שיש רופאים שאומרים שאינם יודעים כלום, רק זה מה שעושים ואין מה להרהר אחריו, וכמו במחלת הסרטן ועוד מחלות שונות רח"ל שהגוף לוחם כנגד עצמו, רופא שאינו יכול להאמין שיש סיבה למחלה, והוא מכחיש הסברות של הרופאים שאינם הולכים כפי ה'חוקים של הפראפענגנד"א של חברת הפארמ"א, עליו נאמרה טוב שברופאים לגיהנם, אבל רופא המאמין ומכיר בסיבות המחלה, וע"פ רוב ההסברים כאלו מגיע ממה שקוראים היום רופאים טבעיים, אצלו אכן ניתן רשות לטפל.

וזאת למודעי כי בודאי כל בר שכל יבין כי במקום שתוצאות המחלה [SYMPTOMS OF THE SICKNESS], המה מסוכנים בפני עצמן כמו בכח הנשימה, נזילת דם וכו', ודאי וודאי יש לטפל מדין פיקוח נפשות לחיי שעה בכל מה שיכולים לעשות. אבל אין זה מיסוד דינא של רפואה אמיתית שהיא לעקור ולרופף יסוד המחלה. זה יקרא פשוט הצלת נפשות או עזרה לחולה. ולכן בכל מחלה שהיא שתוצאות המחלה מסכנים החולה בהוה, בודאי יש מקום לטפל בתוצאות המחלה, ובהוה יש מקום חזק לקונבנציונו"ל רפואה כיום, וגברה דם בתחבולות אלו מדורות הקודמין ומרופאים טבעיים, היינו טיפול בחיצוניות המחלה, ובהוה יש בחינת 'אכשר דרא- בחיצוניות', אבל לבנות כל מבנה עולם

הרפואה רק בטיפול חיצוניות המחלה, ליתן תרופות וטיפולים עד אין סוף על תוצאות המחלה, אין לזה שורש בדת תורתנו הק' ובמסורת אבותינו בדרכי הרפואה, ולכל הפחות במקום שאין תוצאות לוואי בטיפול 'תוצאות המחלה' יקרא זה בשם 'עזרה לחולה' ולא מלשון רפואה. ובאמת בערך שמונים אחוז ואולי יותר של התרופות והטיפולים כיום מבוסס על יסוד זה שאינו באמת דרך המסורה לעניני רפואה.

דוגמא לדבר - אם ח"ו אחד הי' בתאונת דרכים ונשברו עצמותיו ונדקרו גידיו ואבריו, הרי אז סיבת החולאת, ההכאה, מבורר היטב, ומותר גמור לטפל עם הכל, הרי פשוט וברור שיש כאן מצות 'הצלה', להציל חיי המסוכן, להפסיק זרימת הדם, ליישר האברים, ליתן לו מנת דם, ליתן לו אויר לנשום, זה ענין של הצלת החיים ממש, ובאמת זה אינו משתייך לחולאת ורפואה, ובזה מצטיין הרופאים הקונבנציונלי"ם וגברה כחם לעזור בדור הזה. והלואי היו שני מיני רופאים כיום לאחד יקרא טבעיים ולהשני יקראו קונבנציונלי"ם, והיו מתאחדים לעבוד ביחד, כל אחד על מקומו הנכון, ובזה היו הרבה ניצולים מהחורבן שיש כיום בענינים אלו.

ה

ALTERNATIVE/CONVENTIONAL

רפואה קונבנציונלית / רפואה טבעי, אלטרנטיב

הנה כמה גדול השקר בקריאת דבר כזה, אופני הרפואה שהמה היפך מהמסורת שמצינו מדור דור בחכמי ישראל בעניני רפואה [כי הגם שיש חרם מקדמונים להשתמש ברפואות המוזכרים בש"ס מכל מקום רואים בחוש כי כל הדרכים היו דרכי רפואה טבעיים, וכן בגדולי הצדיקים זי"ע מצינו רק רפואות באופן של 'טבע', כגון בספר הפעולות ממהרח"ו זי"ע, ובספר מראה הילדים מר' רפאל אחונה זי"ע, וספר הרפואות מהגה"צ רבי יצחק כדורי זצוק"ל ועוד צדיקים], וכן דרך הרפואה שהי' נפוץ בכל העולם בין אומות העולם, עד לפני בערך ששים שנה.

זפתאום בגלל סכסוכים גדולים כדי להרויח כספים, לחמו האנשי בצע באמעריקא בכל כוחם, והמה רדפו לנתק מן השוק כל מין רפואה טבעי, ולאשר הניהול של רפואות סינטיטי"ק [SYNTHETIC] שאינם מטפלים בשורש המחלה, רק אולי להקל תוצאות המחלה עם כמה תוצאות לוואי, וחלקם מאוכזבות לגמרי, רפואות שכל שרשם בפעולות של גאות האדם, רק כזה מתירים למכור ולפרסם, הגם שיש דברים קלים שיכולים לעזור באמת ובלי תוצאות לוואי, וכי זה יקרא רפואה, זוהי ממש שקר גדול עד למאד, הרי זה יקרא רפואה חדשה, רפואה מקולקלת, שד' ישמור תוצאותיו. ואדרבה האמת היא כי הכל הפוך ממש, רפואה רגילה זה רפואה טבעי, ורפואה אלטרנטיב"ו יקרא רפואה באמת כיום. וכל מי שיש בו דעת יכיר כי דרכי הרפואה שנתפשטה כיום הן המה יותר מרוחקים מהבורא כל עולמים משא"כ דרכי רפואה של פעם, שהנה המה דרכי רפואה טבעיים הן המה יותר קרובים אל הבורא כל עולמים. ודו"ק.

זאין אני אומר בזה כי לא נתחדשה כלל דברים טובים, כי בודאי יש דברים חדשים המצילים חיי האדם, אבל זה מיעוטא דמיעוטא מכל הדברים, וכל הצלחה אמיתי שיש בחידוש דברים עוזרים במאד בעולם הרפואה, הרי המה מנצלים זה כנגד הצבור שיאמינו בהם בכל שאר השטותים של כמה מיני תרופות ופעולות וטיפולים, המזיקים, ותועלתם רחוקה מן ההיזק שלהם. בכל אופן לכל

הפחות מוטל על האדם לשקול התועלת האמור להגיע מכל 'תרופה' מול ההזקות השונות שיכולים להגיע, ובפרט אם לוקחים התרופה לזמן ממושך.

רפואה / תרופה ע"פ תורה ומסורת היא סם המפשיר ומסלק הפקקים בזרימת החיות, תרופה היא דבר המעמיד הגוף במקומו הנכון בבחינת 'להצדיק את הצדיק דמעיקרא', וממילא מתרפא האדם, ולא כפייה בכח ליישר הגוף באופן חדש חוץ מטבעו מצד תולדתו, שע"פ רוב הדבר מזיק ענינים אחרים ואינו עומד לימים ארוכים, חוץ במקום סכנה שאז יש החיוב להציל אחרים כפי העת והמצב עכשיו.

ו

כח הגוף בעצמה לרפאות

חזון איש אמונה ובטחון פ"א אות ו'

נעתיק כאן לשונו הזהב, שהם דברים מאירים את העינים בסוגיא זו:

אחרי שנברא האדם באברים המתוקנים בתכלית התיקון, ובחושיו המסוגלים תכלית הסגולה, ובנשמה משכלת בת השמים, ובהבטחת דורות עולם בחכמת הזיווג, עוד לא הוכן לו חיים קיימים על פני חלד, מפני טבע הפגעים חלאים רעים ונאמנים, המתרחשים בעולם, ומתחדשים לבקרים, גם זה לא נכחד מחכם חרשים, ממציא כל הנמצאים, וישם לב למצוא מזור ותרופה, לכל פגע ולכל נגע, לרפא את האדם רפואה נאמנה ולהשיבו על כנו בארצות החיים.

סגולת הרפואה הטבעה בגוף האדם, כי פגע הפוצע בגופו בכל מקום שהוא ונחתך בשרו ודמו שותת, מיד כל אבריו עורקיו וגידיו שולחים עזרה, הם שמנים המקפאים את פני הפצע ומעכבים את הדם מלזנק, ומעוררים את שרירים הנחתכים להעלות ארוכה ולדבק אבר אל אבר ולקרם קרום חדש. וכן נבראו מחנות הגנה נגד הבצילים המשחיתים. ויש בגוף האדם צבא בעלי חיים נוחים לסגולת בשרו ודמו, והם עומדים הכן בהתמדה גמורה, לגרש, להרוג ולאבד את המיקרובים המסכנים את חיי האדם, ואכן במקרים רציניים לא תספיק יד הסגולה של הגוף עצמו לנצח במלחמתה עם האויב האכזר והיא זקוקה לעזרה מן החוץ.

זכבר ברא הבורא את אוצרו הטוב של עשבים וירקות ופרי אדמה ופרי עץ ומימות סגולות ומוצקים רבים בכדור הארץ, אשר ניתן בהם סגולות מרפא למיניהן, ובלב חכם נתן חכמה לחקור אחר סגולותיהן, ולדעת חכמת הרפואה ואופן שימושן כל מין לתעודתו, וככל אשר הורגלנו במרפא הרופאים לכל תחלואי הגוף למיניהן, עכ"ל.

בדברי מרן החזו"א זי"ע מוצאים אנו לנכון כמה יסודות המתאימים עם דברינו עד כה:

א' - הכל מבוסס על הבורא כל עולמים, והבורא ברא גוף האדם שתוכל להירפא מעצמה, הכוחות של הגוף כשלעצמן בגלל שהגוף היא נברא מאת הבורא יש בה הכח הכי חזק, ולכן י"ל פשוט שאין ביד הרופאים לעשות יותר חזק מן הגוף, אין יכולים לבנות אימיו"ן יותר חזק משל הגוף בעצמה, ונפק"מ לענין חיסונים, ודי למבין.

ולכן י"ל פשוט שאין הגוף לוחם כנגד עצמה בלי שום סיבה אמיתית, ולפעמים מה שהרופאים מסבירים שהגוף לוחם כנגד עצמה זה בעצם רפואתה, כגון בחימום ובמחלות שונות למיניהם, אין זה דבר שנפל מן השמים בלי שום סיבה מה שיש המון מחלות כיום הנקראים אוטו אימיו"ן מחלות, אלא זה נגרם על ידי מעשי ידי אדם, שהרי הגוף יש בה כל השרשים להברות עצמה.

בספרי רפואה של הקונבנציונלית מצינו לרוב איך שיש כיביכול 'טעותים' במערכת הגוף, או שהם מייעצים כאילו אנו בני אנוש יכולים לסדר יותר טוב מטבע הגוף, אנו יודעים יותר, וגישתם לעניני רפואה מבוססת על זה וכן טיפוליהם. וזה שורשו בכפירה, שהכל במקרה, ואין השגחה עליונה בסדר והנהגת הגוף, משא"כ בספרי רפואה של ה'טבעונים' מצינו לרוב להיפך שהפגישה לרפואה היא שאין ללחום כנגד הגוף ושיש במערכת הגוף חשבון וסדר נכון, והגוף בעצמה לוחם כנגד המחלה, וזה מתאים עם הנהגת הבורא, רק שיש רשות לעזור אל הגוף ללחום כנגד החולאת, וזה בדיוק כאמרותיו של החזון איש, וכן היא ע"פ המסורת שלנו. ודו"ק.

ב' - רפואה הכוונה לעזור לכוחות הגוף להתרפאות, ואין הכוונה ברפואה לחדש דבר חדש יש מאין מן החוץ, אלא הכוונה לסייע הכוחות של מבפנים, שסוף הרפואה מגיע על ידי הגוף בעצמה וד"ל.

ג' - הכוונה בסמים ותרופות לדברים טבעיים הנמצאים בהבריאה.

כל מהלך המבוסס על יסודות אלו זוהי רפואה של מסורת ע"פ תורה. דרכים אחרים יכולים להיות שהם עוזרים אל החולה, הם משככים הכאבים וכדומה אבל אין זה 'רפואה' בשביל החולה.

ז

תרופות/סממנים | גזירת שחיקת סממנים | דרכי רפואה על ידי משמוש הגוף | רופא בלי כלים מה יכול לעשות | שהרופא בעצמו יקח מעט מן התרופה

בוא ונתבונן במושגי רפואה שמצינו בחז"ל, לדוגמא גזירת שחיקת סממנים, וכן ימשמש לה הדפק, ועיין יו"ד קצ"ה בט"ז שם שיש כל מיני מישושים מדרכי הרפואה, הנה בתרופות טבעיים שנוטלים סמים של עשבים שונים וכדומה, וצריכים לכתשם, בהם מובן גזירת חז"ל של שחיקת סממנים, אבל בתרופות שהם ממיני קעמיקאל"ן שנעשים במפעלי תרופות, הרי הדבר רחוק מאד מגזירת שחיקת סממנים בפשטות משמעות הדבר, ובפוסקי זמננו עמדו לפרש למה עדיין שייך בכל מיני תרופות כיום גזירת שחיקת סממנים. וכן בענין הדרך רפואה של ימשמש לה הדופק, הנה ברפואה טבעי מצינו זה לרוב, אבל ברפואה קונבנציונל"ל רחוק הדבר.

אבל דבר אחד רואים מכל זה, שבודאי שהתרופות ודרכי רפואה כיום המה רחוקים ממיני התרופות של דורות הקודמים, ואפילו מלפני מאה שנה, וודאי שהתרופות של חז"ל היו ממיני דברים טבעיים. ובאמת דכל החברה של מפעלי תרופות למיניהם זה דבר חדש בשבעים שנה האחרונות, ויש הטוענים שהדורות עולים בדרגת הריפוי על ידי כל מיני סממנים למיניהם, אבל בגלל שאבד להם המסורת אינו נכון להגיד שהכל כיום יותר טוב מלפנים, בגלל שבדברים מסויימים אולי אכשור דרי בעניני רפואה - אין זאת אומרת שבכל הדברים הכל יפה ומשופר, זה רק מהפראפעגאנד"א של בחינת ההשכלה בדור, כיום באמת נתרבתה המון מיני מחלות חדשות שהם תופעות לוואי של כל מיני תרופות שאין שורשם ברפואה אמיתית בסילוק סיבת גרם המחלה, וכדברינו עד כה.

הנה בודאי כל דבר שסוף סוף היא סם ותרופה הרי זה נכנס בגזירת חז"ל באיסור לקיחתם בשבת מגזירת שחיקת סממנים. אבל מה שנתפס יותר בלב להבין גזירת חז"ל זה ודאי ברפואה טבעי כהיום.

בענין אופן של רפואה של ימשמש לה הדופק, וכן מובא ענין כזה במשנה ברורה, הרי ברופאים מודרניים הרי הם חסרי כח כמעט בלי כליהם, הם כמעט אינם יכולים לעשות כלום בלי כל כליהם השונים למדוד, ולצלם וכו', אבל במקורות של רפואה עתיקים לא מצינו כזה, הרופא יכול למדוד ולשער בידיו לבד, וזה נוטה לדרכי רפואה של בדיקת השברירים וראפלוקסלוגי"א ועוד כמה מיני דרכי בדיקה שהן על דרך דרכי רפואה טבעי [וכידוע שיש כמה מיני טיפולים של רפואות טבעי, שיש להם שאלות להלכה, וע"כ כדאי לברר טיפולים אלו עם רב מומחה הבקי בענינים אלו במציאות ובהלכה].

מי שיודע קצת ההיסטורי"א, ויודע קצת מהפוליטיק בעולם הרפואה מלפני ששים שנה, יודע כי באמת עולם הפוך מצינו כאן לגמרי, מה שקוראים רופאים אלטורנטי"ב הם המה באמת מדורי דורות רופאים נורמאלי"ם, ומה שקוראים כיום קונבנציונו"ל מעדיצי"ן הם המה החדשים שמקרב באו בדרכים חדשים, מודרניים"ם, שהם המה באמת להיפך רופאים אלטורנטיבי"ם.

זוה הכל ע"י הפראפעגאנד"א שהשקיעו בה פארמ"א וכת דילה הרבה כספים, כי מלפני ששים שנה התחיל מהפיכה גדולה בעולם הרפואה מיסודה שלעזור לאנשים יהיה עסק ככל שאר העסקים שעיקר הכוונה בהרוחת כספים, ואפילו אם התרופה עוזר בדוק ומנוסה למיליונים אנשים אבל אין שם הרוחת כספים הרי מתחת השולחן מסלקים האישור ממנה ורודפים כפשוטו ממש אותן הרוצים לפרסם תרופה זו. יש המון מיני תרופות ודרכים שונים ברפואה שיכולים לעזור בלי תוצאות שליליים והיזיקות לרוב לאנשים, אבל הסתירו אותם ורודפים אותם בגלל שאין בהם רוחים.

הם הפיצו פראפעגאנד"א נוראה, ממש כמו המשכילים, היפך יסודות התורה כי הדורות מתקדמים והכל נעשית יותר טוב ויותר טוב, מלפני הרבה שנים כולם מתו מחולאת אבל כיום יש חיים ארוכים מתוך בריאות (הגם שכמעט כל משפחה יש מהם חולים, וכל אחד מכיר מי שהוא שנפטר צעיר מחמת חולאת, כך היא המציאות), וכל זה בגלל התרופות שלנו, שקר ממש בפיהם.

הם מפרסמים המספר הקטן של הצלחותיהם, והרוב שנהרגו ונפצעו על ידיהם אין מדברים עליהם, ולענין הרופאים טבעים מדגישים ומגדילים המספר

המועט שלא עזר להם [אבל כמעט אף אחד אינו מקבל היזק ישרה מרפואה טבעית], ולכן חייבים ליכנס לדרכיהם המסוכנים המלאים המון ספיקות הכל בגלל שאולי הצליחו מעט, או שטיפלו עם מי שהוא שהתרפא מעצמו תוך טיפוליהם ולכה"פ לא נהרג על ידיהם.

בגלל שבתי חולים יש להם מקום לעזור לאנשים בענינים שונים כמו מכת חוץ, וכלי נשימה ועוד כלים, בגלל זה אין רשות לטשטש הגבולות וליתן להם הסכמה לענינים של חולאת, ובמחלות וכדומה רבו הרוגיה, ובגלל הצלחה בתחום אחד, נכנסים לתחום אחר של הפארמ"א ומזיקים אנשים לרוב.

שמעתי כלל בנתינת תרופות מרופא מומחה ומבוגר ז"ל מעיר מאסקוו"א ברוסיא - הרופא צריך לטעום מעט מן התרופה קודם נתינתו אל החולה, לטעום ולהרגיש התרופה בעצמו קודם הנתינה אל החולה, ובהגיעו לביקור כאן בארצה"ב לפני כמה שנים, רצה ליתן תרופה לחולה כאן בשמעו מעדות מומחים שתרופה פלוני מועלת לענין מסויים ועשה כמסורתו לקחת קצת מן התרופה מקודם, ונפל הוא בעצמו חולה מזה והלך לבית חולים, ופסק בזה שזה אינו תרופה אלא רציחה, ואי אפשר ליתן תואר של תרופה לדבר שבעצם מזיק בלקחת מעט ממנה, יסודן של התרופות המה שהם מבריאים ומחזקים הגוף ולא שהם מהרסים הגוף ויש בה חשבונות שונים איך הריסות הגוף יועיל גם לחולאת, וכי בשופטני עסקינן שזה דרך הרפואה.

ובאמת זה דומה לאחת מיסודי העבודה בעבודת ד', ובכלל זה כי יסוד אמת נוגע הן ברוחניות והן בגשמיות כי בשורשן הכל אחד, דהיינו שהוכיח את עצמך ואח"כ תוכיח אחרים, הכל צריכים למצוא תוך עצמך, אי אפשר לעשות אצל אחרים בלי עשיית אותן פעולות תוך עצמך.

ברפואות טבעיים שהן המה הסמי רפואה האמיתיים שמצינו בכל קדמונינו זל"ה, בכולן שייך לקיים כלל זה לקחת ולעשות לכה"פ מעט מהן בלי היזיקות לאדם הבריא, כי יסודתן להחזיר האדם לבחינת הישרות של קודם ה'חטא', להחזיר הגוף למעמדו הראשון, וממילא הכל יתרפא ויפול על מקומו מעצמו.

אבל נקוט האי כללא בידך, כי בשעת פיקוח נפשות עושין הכל להציל המסוכן לאותה חיי שעה גם אם התרופות מזיקים ומהרסים מערכת הגוף, ולמשל מי שהי' בתאונת דרכים ונפצע קשה רח"ל, האם תאמר לעשות רפואה טבעית אז, ח"ו הס מלהזכיר, זה ודאי ודאי מכת חוץ למהדרין ועלינו לעשות כל הפעולות מעשיים להפסיק הדם וליישר האברים וכל סמי תרופה שיציל הניזק ממות לחיים. עיקר הדגוש כאן במה שמדברים היא בעניני חולאת, לעניני מחלות רח"ל, אז הדרך האמיתי היא בדרכי תרופות כנ"ל.

ובספר הפעולות מרח"ו (חלק ב' אות קע"ו) מצינו כלל ברפואה, שכפי הזמן שנוטלת לגידול החולאת, כך נוטל הזמן לרפא החולה, כי הכל הולך במהלך של רפואה, ולא בבחינת כפייה בתרופות שכופין ומהרסים הגוף ללכת בכיוון מסויימת. וכן לפעמים יש יסורים קשים וכפי רצון החולה עושים מה שיכולים לשכך הכאבים ולהקל מעליו יסוריו הקשים, כי לפעמים מטפלים גם בתוצאות של החולאת ממדת החסד, הגם שאין זה עיקר ענין של רפואה. וכל זה היא החילוק בין רפואה טבעית לדרכי רפואה אחרים.

עוד כלל כי אי אפשר להיות פוסח על שתי הסעיפים, אם עושים ושומעים לרופאים ההולכים בדרכי רפואה טבעית זה אינו הולך חצי חצי, ממדת העצלות יותר נוח ללכת כפי התרופות והטיפולים 'מודרניים', כי על פי רוב הם אינם מחייבים שינויים גדולים בהויית החיים, רק לקחת תרופותיהם ולקבל טיפולם, משא"כ דרך רפואה האמיתית ע"פ רוב מחייב שינויים בסיסים במהלך החיים, הן מצד דרך האכילה, וגם מחייבת התאמצות מצד השגת סמים ומיני אוכל שונים וכו', והן ג"כ מצד הוצאות גדולות וכידוע, אבל העיקר להתאמץ בכל הדרכים שמובילים הגוף לבחינת הישרות קודם הקלקול וממילא יתעלם המחלה מעצמה.

ח

מחלה הידועה רח"ל

[CHEMO/RADIATION - הכוונה בטיפולים]

הנה רח"ל במחלת הסרטן וגידולים שונים המשתייכים למחלה זו, שד' ירחם נעשות בעולם כמו מגיפה ממש, ובפרט אצל עמך בית ישראל החרדים, [שמעתי בשם רופא עכו"ם שתמה לפני איזה רב כי המחלה מצוי ביותר אצל החרדים שבעם ישראל] ד' ירחם עלינו ממרום שכמעט אין משפחה שאין אחד הלקוי במחלה זו. הרי הדבר נעשה כהרגל כבר כי סדר הדברים הולך כזה: האדם רח"ל אינו מרגיש בטוב, או באופן כללי או כאבים במקום מסויימת, או שהאדם מרגיש טוב ובסדר והולכים לרופא לבדיקה השנתית, או לגבי ענין אחר, ועושים צילומים וכו' מכל מיני בדיקות פנים הנוהגים כהיום, ופתאום מגיע הרופא ובשורה רעה רח"ל בפיו כי מצא גידול ממארת או סרטן וכו' וצריכים לזרוז לעשות משהו בעוד מועד, כי ככל שמזדמנים לטפל בה הסיכויים לצאת לחיים המה יותר גבוהים.

הרבה פעמים שומעים על אנשים שקבלו דואיגנוז"ס במחלה זו ופתאום חודש או חצי שנה אחרי כן שומעים שהלך לעולמו, ובדקתי וחקרתי הרבה פעמים לברר ע"פ הרופא כפי השערתי כמה זמן הי' כבר נמצא בתוך החולה מחלה זו עד שמצאו הגידול, וע"פ רוב התשובה היא כמו חמש שנים או עשר שנים ויותר, ואז מתעורר התמיה בלבי למה פתאום נפטר והלך לעולמו אחרי שגילו בתוכו המחלה? איך אחרי פגישתו עם הרופא המומחה בענין, פתאום הזדרז החולאת להביאו אל עולם האמת? כנראה שלא נפטר במהירות מעצם המחלה. וראיתי פעם בשם הרבנית קרמר ע"ה מכפר גדעון בא"י שהיתה אשה צדקת המפורסמת בכרכותיה ובישועות שנתגללו על ידה, שהיתה מורגל בפיה שאנשים אינם נפטרים מעצם מחלה זו אלא מהפחד הגדול שיש בה, ולולא הפחד היו עדיין חיים וקיימים.

טענת הרופאים שצריכים לעשות משהו מיד כדי להציל החולה, הרי א' יש הרבה רופאים שחולקים על רעיון זה בכלל, ועוד הרופאים בכלל, ע"פ

תורה בזה אין להם נאמנות, ועל האדם לבדוק בשבע חקירות ובדיקות אם באמת עליו לעשות משהו מיד, הטיפול שעושים למחלה זו לדעתי וכפי שהסברנו אינו ממש מענין של רפואה, הרי זה הריגה באמת, ומוכן הדבר לכל בר שכל היודע מטיב הטיפולים האלו רח"ל, רק השאלה מי יהרג ראשון המחלה או האדם.

הרבה פעמים אומרים שנפטר האדם מסרטן, וכן כותבים בתעודת המיתה שפלוני נפטר מסרטן ואין זה אמת, זה רק כפי השערת הרופאים שבלי טיפולם בודאי יסתלק האדם מן העולם ממחלה זו, ולכן הרי הוא כבר חשוב כמת, אולם ע"פ תורה כיון שמתייחסים לחיי שעה ובפרט אם הדבר אינו מבורר באמת, והרבה פעמים הרופא קובע זמן ואינו בכלל כפי דבריו, ואין לרופא רשות להתייחס לקביעת זמן, זה אינו תפקידו של הרופא, יש רשות לרופא רק לעסוק בריפוי מחולאת ואין לו רשות לקבוע בפיו זמני חיים, רק הקב"ה הוא הקוצב קצבה לכל חי, ולכן על פי תורה אין זה אמת להגיד שנפטר מסרטן, כי באמת מה שנפטר מוקדם זה יכול להיות בגלל הטיפולים וכן הוא הדבר ע"פ רוב.

ואם נפטר בגלל הטיפולים הם יכולים להגיד שנפטר יחד עם מחלת הסרטן, ובדיוק כמו בקורונ"ה כתבו על הרבה שנפטרו עם קורונ"ה, או שיצאו חיובי על בדיקת הקורונ"ה [בעצם הבדיקה היה שקר וכזב מתחילתו ועד סופו], ואנשים כאלו שנפטרו בתקופת קורונ"ה אולי יחד עם קורונ"ה - הבתי חולים כתבו שנפטרו מקורונ"ה כדי לקבל כספים מהמדינה, אבל האמת שנפטרו מחמת דבר אחר, וזה אותה דבר במחלת הסרט"ן, וממילא במקום שהמון אנשים היה להם לפחד מהטיפולים להרוג מערכת הגוף, ולשקול האם הטיפולים יכולים לעזור, נעשה 'ונהפוך הוא' ומפחדים מה יהיה אם לא יעשו הטיפול, ובעיקר מגדילים הפחד מן המחלה בעצמה.

האמת כי אנשים עושים טיפולים רק כהשתדלות להרויח הזמן של החולה לחיות או להצילו, ואכן יש לשאול גם כן אל הרופא מהו הסיכוי שיעזור לו הטיפולים קודם שיהרג מהם, ועל פי דין באמת אין לרופא בזה שום נאמנות שהרי יש המון כספים שמקבלים בעד כל טיפול וטיפול בענין זה, ואין לו נאמנות כשהוא אומר ששאר דברים למחלה זו אינם מועילים ורק זה הדרך ילכו בה,

שהרי בשאר ענינים אינו מרויח כלום, ואכן יש לשאול כמה רופאים מכל הסוגים לחוות דעתם בענין.

יש המון מדע מרופאים בכירים מכל כדור העולם על טיפולים אלו, וגם בדיקות שונים בסוגיא זו, שהם המה גופא גורמים התפשטות וריבוי המחלה. כפי הדאט"א כיום הסיכויים שטיפולים אלו עוזרים שלבסוף יחיה האדם, ולא יחזור אליו המחלה זה בין 2-7% מן המטופלים בלבד, ואנשים רצים אחרי זה ממש כ'צאן לטבח יובל'. משא"כ כשהאחוזים של דרכים אחרים הם בגובה למעלה מחמישים אחוז, ומי בר שכל יבחור בדרך זה, וכי לזה יקרא השתדלות או ההולך למקום סכנה ואומר שעושין לי נס !

השמועה היא כי רובם של אנשים שיש להם המחלה לבסוף נפטרים מן המחלה, ולכן אנשים מפחדים מסרטן כפחד מות, ובפרט שמורגלים בראיית אנשים חסרי כח ומחוסרי כח מן הטיפולים, ומדמים שזה בגלל המחלה, אבל רובם הולכים לטיפולים אלו, הרי כל אחד צריך לשאול, מי אמר שלא נפטרו בגלל הטיפולים. ועוד הפעם נכון להדגיש טענת רופאים מומחים כי יש אנשים החיים אחרי הטיפולים ומיעוט שבמיעוט ממש שרואים שנתרפאו ממש, אבל אין לרופאים שום הוכחה ברורה שזה שחיו הוי בגלל הטיפולים, ויתכן מאד שבלי הטיפולים היו חיים ומתרפאים מעצמן, אבל החידוש היא שהיו כ"כ חזקים שגם חיו במהלך הטיפולים, ויתכן שבלי הטיפולים היתה המחלה נעלמת מעצמה, אבל בגלל שעשו הטיפולים מתייחסים לזה כהצלה ממש.

ולמעשה המסתכל בחוות דעתם של רופאים מכל כדור העולם יראה מה שאני כותב בהרבה מקומות, ונמצאת שיש שאלה בחיי נפשות ויש חלק מהרופאים האומרים שטיפולים אלו אינן מועילות וגם הם מזיקים מאד, ובמקום שנים כנגד מאה יעויין או"ח ס' תרי"ח שבמקום סכנה חוששין אפילו למיעוט, וכל אחד מהפך כמו עני המהפך בחררה לומר היכן הסכנה, והכלל בזה כי שב ואל תעשה עדיף.

ועוד בזה, כדברינו בחולאת מותר להתרפאות מרופא רק אם הוא נותן טעם לסיבת המחלה והכל ברור אצלו, אבל הרופאים הנותן טיפולים אלו, הרי

הם מתעלמים מסיבת המחלה לגמרי ואין להם הסבר, והכל אצלם באופן של השערה ואומדנא, ואינם נותנים רפואות שהם בגדר אם לא יועיל לא יזיק, ואין זה דרך רפואת התורה בכלל אלא רחוק ממנו מאד מאד.

והגם כי י"א שאין ברירה בכהאי גוונא, הנה המעיין בשורש טיפולים אלו מהיכן הם מגיעים, הן מצד השקפה והן מצד המציאות, צא ובדוק שטיפולים אלו מגיעים ממש במסורת מדור הקודם של הנאצי"ם ימ"ש, שייצרו ושימשו בזה, שיטתם היא 'לאבד כל דבר גרוע כל דבר סרוח המפריע להנקיון של העולם', כל הנראה כ'מפריע לתמונה מוצלחת של שלימות' צריכים לעקור. [וזה בשורשו מעמלק הכופר בעיקר, ורצונו לעקר ולשרש אחרי הבסיס שעל ידו מגיעים לתמוך עצמנו בבורא כל עולמים. הנה כל דבר וענין בהבריאה מחוסר שלימות והצלחה באיזה בחינה, והסיבה לזה, היא כדי להרגיש הצורך להגיע אל סיוע משמיא על ידי הקב"ה. בהתחלת החיים בילדות האדם נצרך להוריו, בסוף החיים כשנחלש ונודקן הגוף, נעשה האדם נצרך לחסד של הסוככים אותו, כל צרה וחולי במשך החיים הם כולם 'חסרונות' שעל ידם יגיע להשלמת השלימות במלוי חלק החסר על ידי תמיכה בבורא כל עולמים.

והנאצי"ם אין יכולים לסבול דבר כזה המכריח ודוחף האדם לבנות קשר בבורא, ולכן היו משתמשים בטיפולים אלו לאבד אותנו במחנות ההשמדה בגא"ז רח"ל, ומקודם לכן בגרמני"א היו משתמשים בכח זו לאבד באופן נקי וקל החולים שאינם יכולים לחיות חיים 'רגילים של שלימות הנאה מעוה"ז', וכן זקנים שכבר תשש כחם היו משתמשים בזה להורגם, ולנקות הכתם מעוה"ז, הכתם שהם מסתכלים עליה ככתם, החולאת והזקנה שהם המה האנשים שבלית ברירה הם דחופים להגיע אל הבורא כל עולמים. זה ה'כתם' הקוץ בצדם, שצועק ומכריז כי צריכים להגיע אל הבורא כל עולמים, זה כקוץ בעיני קליפת עמלק וזרעו, וכן הוא שיטתם עד היום בדרכי הרפואה המעורבב בשיטה זו עם תאות ממון ביחד, וזה מכריז ב"ג ימ"ש וכל כת דיליה בריש גלי כי זה שיטתם.

וכלל בזה הוא מיעוט האוכלוסיא של תושבי העולם, כי אין רואים דרך איך השליטה על כדור העולם שייך לנהל תחת ידינו בכל כך בני אנוש... כפירה ועוד כפירה ששורשו בטומאת עמלק, קליפה זו מתגברת ביותר קודם כיבוי בביאת ינון במהרה בימינו - ובפרט בעניני רפואה, שהרי הכוחי ועוצם ידי

שהיא כפשוטו כח הגוף מצד כח הבריאות והרפואה מסמל הצורה העליונה, וזה דייקא על ידי הכנעה להקב"ה, והם מגיעים להפוך את זה לבחינת יש, בלי שום הכנעה, מכריזים כי כל הרפואה ושלמות הגוף בידינו, עגל הזהב כשלעצמו, ולכן התגבר כחם דייקא בעניני שלמות הגוף בזמן האחרון, והמשכיל יבין בזה, ויוסיף לקח.

ואין הם באים לרפאות החולי, אלא לעקר ולאבד החולאת, והם הם שחידשו CHEMON, ויש בהם אידעא"ל לנקר ולעקר כל דבר סרוח הנראה היפך הנקיון וההצלחה, זה מה שהם שואפים לעשות. ולכן מחלה זו בגוף הנראה כקוץ במערכת הגוף הרי צריכים לעקרו מיד, בכוחות של השחתה שהם ייצרו שהם הטיפולים האלו.

וכן לענין ניתוחים למחלה זו, הרי אין זה טיפול שורשי להרגיע סיבת הסרטן בגוף, הרי זה רק טיפול חיצוני על מכת פנים, ולכן הרבה פעמים המחלה חוזר וניעור אחרי הניתוח, שהרי לא טיפלו בסיבת המחלה לרפאות החולאת אלא באים הם לעקור החולאת בחיצוניות, [אבל ודאי במקום שבהוה המחלה מסכן חיי האדם והאופן להציל חייו בהוה היא על ידי ניתוח או המצב היא אחרת כמובן], משא"כ בדרכים אחרים לרפאות המחלה הרי יסודתם בכח של ריפוי לנקות שורש הענין לעזור ולסמוך הגוף שתהיה ביכולתה לנקות עצמה, בונים ולא מהרסים, וזה דרך השתדלות הרפואה ע"פ תורה.

ולכן אחרי טיפה מן הים שהזכרתי כאן מכמה נקודות הכתובים בכתב מרופאים מומחים, ובע"פ שצועקים רופאים מומחים וגדולים, ודאי כדאי לכל אחד לחפש דרך אחרת למחלה זו, וכיום ב"ה נתרבו לאין שיעור דרכים מועילות למחלה זו [הן מצד מה שקוראים טבעי, והן דרכים קונבנציונלי"ם במדינות שונות], והמחפש במתינות ימצא דרך הנכון. [ולא שימתין האדם אחר שנהרג כל מערכת גוף האדם על ידי טיפולים מאלו, ואז ירוץ לעשות בליט ברירה בדרכים אחרים, כי אז הרבה פעמים היא מאוחר מדאי ואת הנעשה קשה להשיב וד"ל]. וטוב יותר לומר כי קשה להתיר מבחינת הלכה טיפולים אלו במקום שיש דרך אחרת לעשות השתדלות בדרכי רפואה המתאימים לדרך הרפואה שמצינו ע"פ תורה הק'.

עוד מזה כלל חשוב לדעת, שאין להיות פוסח על שתי הסעיפים, כהאנשים האומרים שהנה נעשה כמו ההמון להתעסק בטיפולים אלו, וגם להשתדל בדרכים טבעיים, שההיזקות של הטיפולים ידרסו וימעכו על הכוח של דרכים אחרים לעזור. וגם בפועל למעשה העושה טיפולים ורוצה לצאת גם הדרכים אחרים, הרי במציאות הם מתרשלים מדרך הטבעי ואין עושין אותה בשלימות, כי הנה חילוק גדול יש בין רופאים הקרויים טבעיים כיום לרופאים קונבנציונליים, כי ברפואה קונבנציונלית הכל הולך עם סדר מסויים של פראטאקא"ל לכל אחד ואחד, וממילא קל הדבר להחזיק סדר החשבון מה צריכים לעשות, וגם בגלל הכספים משרד הרפואה 'רודף' אחרי החולה לקבל טיפולים, משא"כ ברפואה טבעי צריכין לעמוד מעצמם על המשמר לעשות בדיוק ככל אשר יורוך, והכל משתנה מחולה לחולה, ובאמת צריכים לעמוד על הדבר בחזקה, כי אם מתרשלים מעט, לא יעזרו הדברים.

[צריכים לעזור שגם בענין הרפואות הטבעיים יש לזהר שיהא באחריות, וע"י מזמחה ונאמן, שיש הרבה מהם שג"כ עושים בדרכי הרפואה שלהם ככל העולה על רוחם למען בצע כסף, והרבה ניזוקו על ידי גם כאלו, ומימרת טוב שברופאים לגיהנם נאמר כבר בזמן חז"ל כשכולם היו טבעיים.]

ולכן נחזור על הראשונות, שודאי לכל בר שכל השוקל צדדי המציאות, יראה שקשה מבחינת הלכה, ומבחינת בר דעת, ללכת כצאן לטבח ממש בטיפולים אלו, ויראה ששורש טיפולים אלו אינם כפי מסורת התורה לעניני רפואה, וכיום שכבר נמצא הרבה דרכים אחרים שהם בגדר אם לא יועיל לא יזיק, למה ילך האדם לדרכים אלו, לבורות נשברים ממש, אם לא ששטיפת המוחות והפראפעגאנד"א הגדול של הרחוב משפיע למנוע דעת נקי להבין דברים פשוטים וברורים. וכן הפחד שלא לעשות כפי 'ההמון' משפיע עד שכצאן לטבח יוכל כמגיפה ממש בעינינו אלו, ולכל מי שאין לו נגיעות בנידון המסתכל על האחוזים ומציאות הטיפולים יבין שההשתדלות הנכונה במחלה זו היא בדרכים אחרים, ולכל מחפש ושואל בעזה"י ימצא דרך נכון לצאת מאפילה לאור גדול בישועות ורפואות.

הלוואי שכל מורה לרבים, רב, אדמו"ר, ראש ישיבה וכו' יעיין בהאפשרויות שיש כיום ולא יסמוך בזה על עסקנים שאין להם ידיעה בדרכים אחרים, ושיש להם נגיעות בנידון בגלל התקשרותם לבתי רפואה ורופאים למיניהם, ואינם מוכנים לפנות מזמנם לעיין בדרכים אחרים וחדשים, וחד תירץ בפייהם ש'מכיר אני אחד שהלך בדרך אחרת ונפטר'. א: הן מתעלמים מזה שאותה אדם מתחילה עשה טיפולים קצת, ויתכן מאוד שמזה נהרג רק שכבר לא היה תחת רשות הבתי חולים. ב: לשיטתם היה להם להגיד להיפך, שהם מכירים מיליאני"ם אנשים שהלכו בדרכי הטיפולים ונהרגו, אבל הם מסתכלים על זה שרק 'הטיפולים לא עזרו' ונפטר בגלל 'שהלך בדרך אחרת', אלף פעמים שגעון ממש!!.. הלוואי היו פותחים עיניהם קצת, לוא לא היו חולמים בדמיון כזב שהפארמ"א וכל הפראפעגאנד"א עושים, והיו מעלים על דעתם שאולי אין זה לטובת הכלל, והיו מעיינים קצת בדבר, היו מוצאים עולם אחר למחלה מסובך זו.

אבל זה חלק מגזירת הגלות, ומה מאד מתאימים דברי הגה"צ רבי מתתיהו סאלאמאן שליט"א אחרי ביקור לבית חולים מפורסם למחלה זו, שהתלבט בהרגשותיו על טיפולים אלו שהוא רואה מזה צד השוה והמשך אל מחנות ההשמדה כמו אוישוויטץ, הוא רואה עצמו שם באוישוויטץ, כשהוא מסתכל על אנשים בלי שער, חולים וכו'. הרי הוא ראה אוישוויטץ, ממש ניבא דברות קודש ולא ידע מה ניבא, כן ממש הדברים, הרי שורש טיפולים אלו הם מיסודתן של הנאצי"ם ממש מצד המציאות ומצד ההשקפה, ד' ירחם על עמו וישמרנו מכל צר וצוקה ברפואות וישועות בכלל ובפרט.

אמשי זה בהשוואה לנסיון שהיה בזמן מלחמת עולם השנייה, בזמן הגעת הנאצי"ם במלחמה לארצות חדשות, ועדיין רוב אנשים לא הכירו להבין מזימת הנאצי"ם ומה טיבם באמת, והיו רק שמועות בודדות על מזימתם הרעה להשמיד כל היהודים. אנשים יחידים, וקבוצות בודדות, ברחו מהנאצי"ם וברחו ליערים ולהרים כידוע, ומשם נתייסדה חברת הפארטיזאני"ם, וכמו ששמעתי מזקני ז"ל וקראתי בהרבה סיפורים שנכתבו על ידי ניצולים שעברו המלחמה, שהיה נסיון חזק האם לישאר בגעטא'ס או לברוח אל היער, לכמה יהודים היה

אפשרות לברוח מהגעטא'ס אל היערים, אבל היה הכל חשוך ומעורבב בספיקות כי אולי יותר טוב להם לישאר בגעטא, וכהיום כשמתבוננים ודאי מבינים שהכי טוב היה לברוח, אבל אז היה נסיון חזק בזה, שהרי אם בורחים הרי הולכים למקום שממה, הרי הולכים מן הצבור, ומי יודע מה יהי' שם, האם תהיה אוכל ומקום לישן, ואולי ביד הנאצי'ם זה יותר טוב כי למעשה הם נותנים לנו משהו לאכול כדי להחיות נפשתינו, הם מבטיחים שבמעט זמן נעבור לגור במקומות חדשים וכו', אבל ביער מי יודע מה יהי' שם.

זכתוב בספר של סיפורים, שבמשפחת בעלסקי מפולין שהצליחו להציל הרבה נפשות בשנות הזעם ובנו עיר תוך היער, היה להם אנשים מיוחדים המיועדים ליכנס אל הגעטא'ס בהחבא רק להשתדל לשכנע אנשים שהיא כדאי לברוח מן הגעטא'א אל היערים. וכעין זה שמעתי מזקני ז"ל שהיה בהחבא בהרי הקארפאט'ן, ואחרי חמש שבועות ביער בחורף מתוך שלג וקרירות, לא היה להם מה לאכול, והיו תפוחי רעב, והחליטו שהכי טוב לצאת מן היער ולמסור עצמן אל הנאצי'ם, אבל ברגע האחרון גוי אחד הציל אותם ונתן להם אוכל ומקום להחבא, והמשיכו ביער עד סוף המלחמה.

זהנה היום כל בר דעת מבין אחרי ראיית כל התמונה מה עשו הנאצי'ם, שודאי בלי ספק הכי טוב היה לברוח ולישאר ביער ולא ללכת ולמסור הנפש אל הנאצי'ם, הס מלהזכיר, הגם שהיו מאותם שניצלו ונשארו בחיים גם אחרי העברת כוס התרעלה של יד הנאצי'ם במחנות ההשמדה, ולהיפך היו מאותם שהחביאו עצמן ביערים שלא הצליחו לחיות ונפטרו שם מרעב וחולי, אבל באופן כללי כל אחד מבין בהיסטוריא'א שהכי טוב הי' ליכנס ליער וזה היה ההשתדלות הנכונה לישאר בחיים.

זכן הוא במחלה זו רח"ל, יש שתי דרכים, יש דרך של טיפולים אלו וזה כמו יד הנאצי'ם ומחנות ההשמדה, אבל מצד שני יש 'דרך אחרת' והיא כמו דרך היער להיחבא שם, והמבין יבין לבחור כנגד זרם הרחוב והפראפעגאנד'א החזק שיש כאן, בפרט במדינת אמעריקא, [בהרבה מדינות 'לא זכו' לשמוע על טיפולים אלו, וזה בגלל שלא מצאו הפארמ'א דרך להרויח מאותם מדינות רוחים שיהיה

כדאי לעשות שם פראפגאנד"א והשקעות לסדר טיפולים אלון], ולברוח אל הדרך אחרת שיש במחלה זו.

זהגם שיש אנשים שניצולים בדרך הטיפולים, ולהיפך יש שאינם ניצולים בדרך אחרת, אבל באופן כללי חשבון האחוזים הם כמרחק ממזרח למערב, שבדרך הטיפולים סוף סוף היא דרך קשה ומסוכנת מאד, וסוף סוף הרבה פעמים חוזרת המחלה בגלל שלא טיפלו בכלל בשורש, ואינם מסכימים שיש לו שורש, כי כדי לטפל בשורש לא יהיו רוחים אדירים לפארמ"א כמו שיש כיום ממחלה זו וד"ל.

זהם נותנים גוש גדול בפראפגאנד"א ובשליטה על הבתי חולים לטפל במחלה זו בדרכם, וזה כמו הפראפגאנד"א של הנאצי"ם ש'על ידי עבודה הכל יהי טוב', 'בא אתנו כי אנחנו מוליכים אתכם לגור במקום חדש בגלל המלחמה', וכדומה לזה בכל מיני שקרים, כן במחלה זו. ולכן הנסיון מוטל לפני האדם האם לבחור בדרך של טיפולים אלו כפי רצון הפארמ"א כדי שהם ירויחו, וכל הפראפגאנד"א צועקת עד כדי שטיפת המוח שזו הדרך נלך בה, עד שכל מורה לרבים מפחד מפני הבושה להגיד אחרת, וגם מלקבל אחריות להגיד אחרת, אולם הדרך השני 'לברוח ליער', לפרוש מן הנהוג ברחוב ולקחת דרך אחרת, כולם צועקים שזה סכנה ומי יודע וכו' וכו', הגם שהכל צדק שיש סכנה בדבר, אבל הכי טוב מבחינת השתדלות היא רק דרך אחרת ההיפך ממה שהפארמ"א דוחף עלינו.

הכלל בזה ממש כמו ששמעתי מזקן אחד ז"ל שאביו שהיה חולה מוטל על ערש דוי בהתחלת המלחמה, אמר לו בני בבקשה תשמע אלי, כל מה שהנאצי"ם מייעצים ואומרים, תעשה הכל להיפך ממש, ובזה תצליח לחיות, ועשה כן, ובזה הציל עצמו מכל צרה חדשה שגזרו הנאצי"ם. וקרוב לזה ממש היא הכלל כיום, כי כל מה שהפארמ"א, ה-CDC וה-WHO מייעצים ודוחפים על הציבור, ידוע תדע לעשות להיפך ממש, [אם הם אומרים לקחת חיסון אל תקח כיון שזה מזיק, אם הם אומרים להשים מסכה על הפנים אל תעשה כי זה מזיק, להסתגר בבית זה יזיק וכו' וד"ל], ובזה תנצל נפשך מכמה מרעין בישין.

חייבים לומר - שכיום מי שאינו מעיין ונותן אפשרות לדרכים אחרים מטיפולים אלו, הרי יש לו דם בזרועותיו ממש, או שישתוק מלפסוק לאחרים לקבל טיפולים, שלא יגיד כלום בנושא, או שיפנה לאחרים שאכן יודעים, אבל להתיר ולחייב בשופי שזה מצוה ממש, כיום המצב היא כבר אחרת וד"ל.

סיכום אל כמה נקודות בזה:

- א - הנפטר מחמת הטיפולים אומרים עליו שנפטר מהמחלה, ובוזה מגדילים הפחד והבהלה לענין מחלה זו.
- ב - מי שנפטר לבסוף בגלל הטיפולים אבל גידול המחלה נתקטן ע"פ חוק קובעים שהצליחו לרפאות אותו.
- ג - ע"פ חשבונותיהם הכי גבוה רק 7% [י"א בערך 2%] מתרפאים בדרכי רפואתם, הגם שיכול להיות שגם אותו 7% נתרפאו מאליהם רק שלא נפטרו מחמת הטיפולים, כי אין להם ראייה ממשית שהטיפולים הצילו חייהם.
- ד - האחוזים שאם אין עושין טיפוליהם שזה ממש סכנת נפשות מיד, אין לזה ראייה חזקה.
- ה - יש רופאים שאומרים ומסבירים שהבדיקות גופא גורמים התפשטות והתחדשות בגידול המחלה רח"ל.
- ו - כיום כבר התגלתה מדע חדשה בענין ויש הרבה דרכים, ואסור להתרשל ללכת לחפש דרכים אלו, ולומר אנהוג רק כפי הנהוג.
- ז - רבנים ואדמו"רים הולכים כפי העסקנים, ועולה גדולה יש בזה שהרי העסקנים אין להם הזמן לזה, ויש ליצנות כנגד כל דרך אחרת.
- ח - על פי כללי ההלכה בכמה אופנים קשה להתיר טיפולים אלו.
- ט - הטיפולים גופא הם לדעת כמה רופאים הגורמים לריבוי והתפשטות המחלה בגוף האדם באופן מהיר, וממילא בטל כל הבנין בזה וד"ל.
- י - ההגיון מאחורי טיפולים אלו הם מהנאצי"ם ימ"ש.
- יא - זה אינו דרך רפואה שהותר בתורה, זה דרך רפואה של טוב שברופאים לגיהנום, הן מצד הלכה, הן מצד השקפה ומסורת דרך הרפואה אשר בתורה.
- יב - הפארמ"א ובתי חולים מרויחים רוחים אדירים ממחלה זו, ואינם רוצים לזה רפואה טבעית ודרכים אחרים, שאז לא ירויחו מן המחלה, וממילא הם משמיעים ומעלימים עין מכל דרך אחרת, הגם שדרכם שבחרו להם אין לה הגיון על פי שכל איך יש בה 'רפואה'.

ט

פסיכיאטרי תרופות

PSYCHIATRIC MEDICINE

לענין מה שמגדירים בתור 'חולי נפש' או דברים הקרובים לזה שהם בגדר נפילת הרוח, נערווי"ן יתר על המדה, בלבול הנפש, ADHD וכו', שכהיום כלאחר יד נעשית נחלת הרבים לקחת תרופות לזה. הנה רובם של תרופות אלו יש להם תופעות לוואי קשות, וחברת התרופות שמים הדגוש רק שזה עוזר, ובדוקא מעלימים עין ממה שקורה אחרי זמן ממושך מדברים כאלו.

ובאמת הלומד קצת בספרי קודש, יראה שהם המה התרופות האמיתיים לכל מחלת נפש, ואין לנו דרך אחרת מן הכתוב בספרי קודש להחלים חולאת הנפש, הדרך של צדיקים לרפואת הנפש מחייב הרבה עמל ותפילה. הרחוב מפרסם דרך של שקר שהיא מן השפה אל החוץ, ומדמים חולאת הנפש כמו ווירו"ס בעלמא המגיע בלי שום סיבה, והעצה ליתן תרופות, ודרכם לרפואת הנפש נראה קל ויפה, לבלוע התרופה וזהו כמו כל חולאת.

זזה ממש כפירה מול דרך הצדיקים שהבינו לעמוד על שורשן של הדברים, ובעיקר כפי היסודות שהסברנו לעיל שיש כח החיות שזורם לקומת מבנה האדם, והחולאת בין בנפש בין בגוף הצמודים יחד בשורשו פוקקים ומבלבלים אותה שפע אלקי הזורם, ולכן בסגירת השפע עוד על ידי תרופות המסלקים התוצאות יתפוצץ האדם עוד ועוד ויצטרך לקחת עוד תרופות ועוד תרופות. הרי כל דרכם בתרופות פסיכיאטרי"ק הנם בשורשם בשיטה שאין מושג של נפש החיוני ושפע אלקי, צא ובדוק בספריהם שכל השקפתם בכפירה ממש.

וידוע שתרופותיהם מטיל על האדם כמין רוח של שינה, האדם נהיה אדם המתנהל על ידי כח התרופות אלו, ולכן אם אין המצב מצב של סכנה מי התיר לקחתם כמים. והנה במקום שהאדם מסתכן משגעון או הוא מזיק אחרים צריכים שאלת חכם, אבל לחלק תרופות מסוג אלו כמים, על זה צריכים שבע חקירות ובדיקות.

ולדינא הנלפענ"ד כי מי שנוטל כדורים כאלו הרי אינו כ"כ פשוט שהוא כשר לעדות, וכן קשה לשמוע חוות דעתו בהשקפה, שהרי למעשה אינו מאוזן בשכלו והרי הוא תחת השפעת הכדור. כשיש התמודדות קשה, נכון שהדרך הכי קל לטפל בה היא 'לבלוע כדור' וזהו, אבל למעשה אחרי זמן חוזר וניעור הקושי ביתר שאת ויתר עז, ומה עושים אז נוטלים עוד כדורים ועוד ועוד, עד שיכולים להשתגע, אבל צריכים שאלת חכם המבין בסוגיא זו מה לעשות והרבה פעמים הכי טוב היא להמתין עד שיעבור זעם וד"ל.

והרבה פעמים סדרן של הדברים מתחיל שבחור או מבוגר מתנוצץ בקרבו חולאת הנפש, דברים היוצאים מן השורה של בריאת הנפש, שהוא דבר נארמאל"י כיום, וזה פשוט יתכן להיות בגלל כל הדברים בלתי טבעיים הנמצאים בעולם המפריעים גידול ופיתוח הנפש על דרך בריאת הגוף והנפש, וממילא מתבלבלת הנפש מכל הרוחות רעות בגשם וברוח פשוט כפשוטו, ובפרט מכל ריבוי הרעלים הנמצאים במיני מאכלים לרוב כידוע, וכן יתכן מאד שבנפש ישראל אם הוא חוטא בעבירות חמורות הרי נאחזת בנפשו רוח שטות ממש ומזה הוא מגיע להדרגא המוגדר בשם חולאת הנפש [ולזה צריכים דרך הצדיקים לרפאותו ולא יועיל שום דבר אחר].

זמתחילה מציע הרופא לקחת קצת לראות מה יקרה, בתור נסיון להצילו - ויש מנהלים או רבנים המתערבים בענין ופתאום נהיו למבינים גדולים בסוגיא זו ומורים מה לקחת ואימרא בפיהם שאין בעיא בתרופות כאלו, והכל לוקחים, כאילו הם רופאים גדולים המכירים בתרופות אלו, וזה דבר נארמאל"י כמו מי שיש לו מיחוש קטן במוחו לקחת תרופה לשכך הכאב, וכן אנשים העומדים בתור מנהיגים, הן רבי בישיבה, או רב בביהמ"ד המרגישים אחריות לנהל הכל על מי מנוחות, וכשמתפוצץ באחד הנהגות שלא מן השורה ויש 'עצה' של תרופות לשלוט על המצב ולהרגיש בזה שהכל בסדר אז יש נגיעות גדול להמליץ על זה.

אמנם לוא היו נוטלים ה'גמרא שכל' שיש להם, והיו מעיינים קצת בזה בספרי הרפואה, מה אמור בתרופות אלו לעזור, מהי האחוזים שזה יעזור, ומהי האחוזים של תופעות לוואי קשות, ומהי האחוזים שיתכן מאד שדייקא מה

שאמור לעזור יתהפך הקערה על פיה לגרע על ידי נטילתה גופא, שהמצב יהי יותר גרוע באותה ענין דייקא, היו לכאורה מבינים שזה ממש דיני נפשות, וקשה מאד להמליץ על זאת אם לא במקום שהחולי נפש מסכן עצמו או חיי אחרים בגלל עניניו. ובגלל שאין הילד, בחור, או מבוגר מתאים לקופת צורת החדר, ישיבה, הקהילה אין זה סיבה להרוג אותו וכל הרגשיו בתרופות אלו כדי להתאימו אל הצורה שבו הוא נמצא.

וע"פ רוב יש תופעות לוואי ואומרים הנה ראה שהמצב מתדרדר, הלא צריך הוא לקחת ג"כ עוד תרופה ועוד תרופה, ומערבים הכל ביחד, ופתאום משתגע ממש המטופל, ולפעמים רואים איך כל באיה לא ישובון. ולוא היו ממתנינים קצת עד שיעבור זעם היה הכל שוב לאיתנו בלי כל הלחץ והרעש 'לעשות משהו'.

הלא לפעמים אין מה לעשות, וצריכים הקב"ה לרפאות, הרבה פעמים ראיתי אנשים במצב כזה שלא קפצו לקחת משהו לשכך הפיזור שבנפש בחולאת הנפש, והמתינו הם והסביבה בסבלנות, או שהלכו בדרכים טבעיים להקל ולפתוח חולאת הנפש ובמעט זמן הכל עבר בשלום, משא"כ אנשים שסבלו מעט ומיד קפצו לעשות משהו בזה לרוץ בבהלה לטיפולים אלו, ולמעשה התדרדרו עוד ועוד בגלל כל התופעות לוואי עד בית המשוגעים ממש, ד' ירחם.

כיום יש המון דרכים לעניני חולאת הנפש שלא בדרך הפארמ'א לעזור לחולי הנפש, הפראפעגאנד'א מכסה אותם דרכים, הביטוחים אינם משלמים להם, ולפעמים כוחות אלו של הפארמ'א והFDA אוסרים ע"פ חוק להפיץ ולפרסם אותם דרכים, ודוקא מבטלים הרשיון של רופאים הרוצים להשתמש בהם כי אם יתפרסמו יאבדו הם המון כספים, וד"ל.

הרחמן ידריכנו במעגלי צדק להיות משומרים מרוחות רעות בבריאות הנפש השלימה. אמן.

י

דיאגנוז' DIAGNOSIS

כיום בהרבה מדינות משימים דגוש גדול על ענין הדיאגנוז', וזה מכמה סיבות, לכל אחד שיש לו מחלה מסוים יש פראטוקו"ל מיוחד איך לטפל, ולכן ברגע שמבררים ויודעים לפשר מהות המחלה שקוראים לזה דיאגנוז', ממילא ממשיכים הלאה בטיפולים וסמים כפי אותה דיאגנוז'. וכן בזה מרויחים שבחשבונות של תשלומי האישורים השונים הכל הולך בדרך משא ומתן ובדרך המסחר לסדר התשלומים.

ובאמת על פי תורה דבר כזה אין לו שורש לא בהלכה ולא בהשקפה שהרי אין לדמות גוף אחד לגוף השני במיני חולאת כמו שמצינו בשו"ת חתם סופר, וכ"ש בין עכו"ם ליהודי, וכן הוא בשכל הפשוט כי כל אחד שונה בדמותו ובקומתו וכו', שבאמת כל אחד יתמה איך שייך לדמות אחד להשני. וכן בהשקפה, שמצינו בספה"ק שאין להוציא שם המחלה בפה, וכ"ש שלא לעשות דגוש ופסק על פלוני שיש לו מחלה זו כי זה בעצם נותן כח שלילית לכח המחלה לשלוט עליו ח"ו.

זכמעט בכל יום, ובפרט בזמן האחרון שומעים מרופאים גודל התמהון איך שמוצאים שמחלה בשם מסויימת השתנה ואין מה שיש לאחד דומה לחבירו. כל העקשנות לאחוז המושג של דיאגנוז' בעולם הרפואה היא רק בגלל קלות הדבר שבאופן זה יכולים לטפל עם החולה בלי לרדת לעומק החולאת באמת, וכן הולכת כל עניני הכספים בזה על מי מנוחות וד"ל. יש מדינות שאין להן מושג בכלל כזה של לחפש וליתן דיאגנוז', ומשימים הדגש על ריפוי החולה בסילוק הפקקים, יורדים לשורש הענין, ולא מאבדים זמן על הגדרת מה שיש לו.

יא

בדיקה השנתית אצל הרופא

הנה יש בתורה הק' היתר של רפא ירפא, יש פסוק של רפואה בתורה ויש ההלכה של שמירת הבריאות שלמדים מן הפסוק של ונשמרתם מאד לנפשותיכם. נראה שענין של ונשמרתם מאד לנפשותיכם שייך לכל יחיד ויחיד שהרי נאמרה בלשון רבים, שעל כל יחיד לשמור עצמו למנוע שלא גיע אליו החולאת. וכשח"ו נחלה האדם אז יש רשות לרופא לרפאות, אבל רשות לרופא לרפאות מצינו דייקא כשכבר נחלה האדם, עיין סנהדרין קא. 'כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ד' רופאך, וכי מאחר שלא שם, רפואה למה'.

זנפק"מ בזה לדינא י"ל, שאיש חולה שהרופא משתדל לרפאותו והזק החולה במלאכתו, הרי היא פטור שהרי עשה ברשות כמבואר ביו"ד סי' של"ו, אבל איש הבריא והשלם שעשה לו הרופא טיפול או בדיקה לשם חששות של העתיד, והזק, הרי הוא חייב בנזקו שהרי אין לו שם הרשות לטפל אתו על שם העתיד, ולשם מניעת חולאת, אם לא שהתנה מעצמו על קבלת הטיפול, וי"ל שזה גופא שאחד הולך לרופא כשהוא בריא, או מבקש ממנו לעשות זה גופא נתינת הרשות.

ועכ"פ הנפק"מ לדין שאנשים הולכים כל שנה לבדיקה השנתית אצל הרופא. ואולי שמסתכלין על הרופא לא מדיני רופא אלא ממבט אחר, שהרופא יש לו ידיעה שיכול להדריכו בקיום בריאות הכללית למען מצות 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם'. והרבה פעמים הרי עושים בדיקות שונות וכן אולטרונסאנ'ד ועקסרעי"ז, צילומים בגוף וכו', הגם שהאדם מרגיש בריא ושלם אבל זה כחלק מן סדר הדברים והפראטוקול"ס, וגם כידוע שבזה הביטוח משלם על כל טיפול ובדיקה ויש בזה הרוחת כספים תמידים כסדרן.

ולענ"ד קשה להתיר 'בדיקת פנים' למען חשש רחוק של מניעת חולאת, ועוברים להלכה בזה על 'תמים תהיה עם ד' אלקיך' כלשון חז"ל ולא תחקור

אחר העתידות יעויין יו"ד סימן קע"ט. וכן ממה שמוזכר בגמרא חגיגה שאין לשאול מה לפנים ומה לאחור, ומטעם זה הי' סובר הגה"צ רבי אביגדור מיללער זצ"ל שאסור לעוף אל הלבנה שהרי זה כנגד ההנהגה עליונה שהסתיר מקום זה שהרי אין רצונו יתברך שילכו שם, שהרי אין שם אויר לבני אדם, וזה בבחינת לפנים ולאחור. וכן י"ל לענין לבדוק בפנים בלי שום סיבה, שאין להיכנס להסתכל שם, שהרי יש סיבה למה הקב"ה ברא גוף האדם שיש מקומות שרואים בנקל ויש מקומות שאין עין הגשמי שולט שם.

והרבה פעמים על ידי בדיקות אלו מזיקים גוף האדם, ורק בגלל שיש חכמה כזה בעולם אין זאת סיבה להשתמש בה בלי שום מיחוש, ובזה גורמים ריבוי במחלות כידוע למבינים בזה. וכן הרבה פעמים נכשלים בשעת הטיפול למניעת החולאת ומזיקים הרבה יותר משאם לא עשו שום דבר, וכן יש חשבון שהרבה פעמים יש מחלות המוגדרים כיום כמחלות קשות כמו הסרטן וכו' שכל הזמן באדם רגיל הם מגיעים והולכים מעצמן, ובלי הבדיקה היה הגוף מנקה אותה מעצמה בלי ידיעה, אבל בגלל שבדקנו הרי אח"כ מגדילים הפחדים עד אין שיעור ומזה לבד נעשה האדם חולה, וכן עושים טיפולים גדולים שפשוט כפשוטו הורגים המטופל, ואח"כ שמחים שב"ה יצא נקי מהמחלה, הגם שנפטר שנה אחרי כן מן התופעות לוואי של התרופות.

עוד מזה שמענו הרבה פעמים בשם צדיקים שונים זצ"ל [כן ידוע מהרה"ק בעל שפע חיים מצאנז-קלויזענבורג זצ"ל, והרה"ק בעל אמרי חיים מוויזניץ זצ"ל, והרה"ק רבי הערש'לע ספינקא'ער זצ"ל, והרה"ק מטאהש זצ"ל, והגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל, ועוד] שבלי בדיקה, כשיש חסרון מהמתרחש בפנים אז בתפילה אחת או שנים יכולים לזכות לנקות כל המחלה, אבל אחרי שערכו בדיקות ומצאו מחלה חמורה שע"פ השערותם של הרופאים ע"פ טבע מוגדר כמחלה קשה, הרי אז צריכים 'נס' גדול ליפטר מזה ואז צריכים זכותים גדולים ולא יועיל תפילה אחת או שתים ליפטר מן המחלה.

אך אם יש כאבים אז הותר הדבר לבדוק כדי להסיר הכאבים ולראות סיבתם, שהרי אז הוגדר הדבר כמכה מבחוץ, אבל בלי מיחוש ובלי כאב מי הותר

לעשות בדיקות על גבי בדיקות שאין להם שורש ברפואה ע"פ תורה. בדיקות אלו המה בבחינת 'התחכמות יותר מדאי' היפך מן הפסוק של תמים תהיה, והרבה פעמים יוצאים מזה היזיקות גדולות, ד' ירחם. והנלפענ"ד כתבתי. ועיין בשו"ת שערי צדק להגה"ק מדעעש זצ"ל (יו"ד סי' קמ"ג), וכל שכן לעניין מניעת חולאת, והדברים ברורים עיי"ש.

יב

רופא מומחה - רופא המאושר מטעם הממשלה

יש אומרים כי ההיתר לרפאות יש רק ברופאים המאושרים מטעם הממשלה, והטעם לזה כי החיוב לחפש ברפואה הרופא מומחה, ואסור להתרפאות מרופא שאינו מומחה במקום מומחה, וכן אסור לרופא שאינו מומחה לעסוק ברפואה אם יש גדול ממנו כמבואר כל זה ביו"ד סימן של"ו בנושאי כלים שם עיי"ש. והנה מצינו לשונות בגדולי אחרונים המפרשים רופא 'מומחה' 'בקי' היינו שקיבל אישור מטעם הממשלה, בערוך השולחן שם 'מוסמך מטעם הממשלה', ובבית הלל יו"ד שם 'אם הוא בקי ר"ל אם יש לו כתב מאותו מקום שנותנין שם רשות לרפאות מרופאים מומחים, שקורין אותו בל"א דאקטריר"ט' - ויש שנשתמשו בזה כמקור להתנגד בתקיפות אל רופאים טבעיים, ושלא להתייחס אל דרכיהם כלל, וגם יש שקפצו בקנאות יתר על המדה לקרוא אותם בגדר רוצחים היות שאין להם היתר ע"פ תורה לעסוק ברפואה כיון שאינם מאושרים מטעם המדינה.

מאחזרי שיטה זו נראה שהנם מסתכלים על רופא המאושר מטעם הממשלה כאילו זה להבדיל במקום סמיכת חכמים מדור לדור שרק בקבלת סמיכה ליורה יורה ידן ידן מאשרים כח הפסק, וכאילו השר בשמים שעל ידו יורד כח ההשפעה לרפואה נמצא עומד רק לימינו של הרופאים המאושרים, ובאמת כל דין זה מקורו טעון ביאור מהיכן הוא, שצריכים כחוק בלי טעם לשמוע רק אל הרופאים המאושרים מטעם הממשלה גם בהיכא תמצא שדעתם הולכת מול כל הגיון ושכל, וממול זה יש רופא טבעי האומר דברים של טעם? ואבאר.

הנה השאלה הראשונה שיש לי להשיב על זה כי הנה בעולם הרפואה מטעם הממשלה יש המון דרגות של תעודות לעניני רפואה Doctorate - DDS - Chiropractor - MD - PA - PHD - Nurse - Dermatologist etc... etc.... וטעון ביאור איזה מין דרגא של 'אישור מטעם הממשלה' אנחנו מדברים בה. ועוד זאת לדעתם שרק רופא המאושר מטעם הממשלה יכול לרפאות ע"פ תורה, יש לעיין שהנה מלפנים לא מצינו ממש רופאים מסויימים לכל חלק מן הגוף

בנפרד, משא"כ כיום שכל ענין וחלק מן גוף האדם יש בהם רופאים מאד מסויימים, יש לחקור האם אומרים שרופא שקיבל אישור מטעם הממשלה למחלקה מסויימת האם זה נותן לו דין 'רופא מומחה' בגלל האישור לשאר דברים, שהרי למעשה הרי הוא מוסמך מטעם הממשלה, ולכאורה נראה בדרך השכל כי ודאי וודאי כיון דלמעשה אינו 'מומחה' לנושא השני אינו נקרא רופא מומחה בזה הגם שהוא בתור מוסמך מן המדינה, ובוזה אנחנו מוסיפים עוד סניף בדין הזה של 'רופא המאושר'.

והנראה לאמיתו של תורה פשוט וברור כי לשונות באחרונים של אישור מטעם הממשלה הם לאו דוקא, ואבאר לך למה, כי הרי לא מצינו מזה בדברי הראשונים על הש"ס ועה"ת שום זכר מענין כזה, שכן המושג של מינוי מטעם הממשלה אינו שייך מדיני התורה, שהרי הדין של רשות לרופא לרפאות נאמרה קודם כל המושגים של עניני ממשלות שונות, ולכן ודאי מה שאמרו זה הוי רק בתורת סימן בעלמא, שנקטו האחרונים שלכאורה סימן יש לרופא מומחה אם הוא מאושר מטעם הממשלה, שזה מראה על בקיאותו, ולא כאותם שנקטו כאילו שזה 'דין' משמים שהרופא צריך להיות מוסמך מהמדינה, כאילו שרק אם הרופא ממונה מטעם הממשלה אז עומד עליו שר הרפואה לימינו, ואם אינו ממונה זה סימן משמים שאינו רופא אמיתי.

וכן אינו כמו שרצו אחרים לבאר שזה במקום רשות ב"ד, שהרי רשות ב"ד נאמרה בעיקר לענין שאם הזיק דפטור מלשלם, שהרי ידו של הרופא על העליונה, כי כן הדין אם קיבלו עליו הצבור, היינו שהם הולכים אחרי הרופא מחמת בקיאותו בודאי כי גם זה נחשב לרשות ב"ד, ולא שח"ו רשות הממשלה דינו כמו ב"ד הנותן רשות כי מה לפורקי עול וממשלות שונות של מינות להבדיל במקום ב"ד ח"ו, רק עיקר נקודת הדברים שאדם זה העוסק ברפואות היא מקובל על הצבור בגלל שלמעשה הרי הוא עוזר לאנשים, ולכן מן הסתם אדם ההולך אצלו מקבל על עצמו כי יש אפשרות שהרופא לא יצליח ברפואתו ואולי יצא הזיק מתחת ידו ואעפ"כ הולכים, והרי הוא כמחילה מוקדמת על מעשה הרופא.

וכל הנפק"מ בזה הוא כפי מנהג העולם, כנהוג בעלמא שרופא הממונה מטעם הממשלה מן הסתם יודע טיב המלאכה שאם לאו לא היו מאשרים כוחו

ברפואה, והוא כמו העובד ברשות ב"ד, ולכן המתרפא אצלו והזק הרופא פטור לפי שעשה ברשות. והלא תראה בלשון הבית הלל כי גם אדם שאין לו דאקטיריר"ט, וקבלו הקהל אותו עליהם מרוב בקיאותו בלימוד ספרי רפואה גם הוא פטור אם הזיק עיי"ש. מכל זה רואים כי תעודה מהממשלה משמש רק בתור סימן בעלמא, וזה לאו דוקא, כי יכול להיות דין רופא בקי גם בלי תעודה מהממשלה.

והנה בלאו כל דא, גם לכל מיני רופאים טבעיים יש כמה תעודות שונות שלהם, האם יאמר שרופא מומחה הוא דוקא כשיש לו תעודה של MD, שכוחה לאשר נתינת תרופות חדשים שלא חשבו עליהם אבותינו מכל הדורות, אבל המתנהל בדרכי רפואה שיסודתה בדרכי רפואה מובנים ע"פ תורה שלא יקרא בשם רופא? הס מלהזכיר דבר כזה.

וא"ת שענין תעודה מטעם הממשלה היא ענין של אחריות ומירתית על הרופא שיעשה מלאכתו מתוך כובד ראש ואחריות, הנה כיום מצינו הרבה להיפך מזה שברופא רגיל צריכים לחתום המון שטרות לפני כל טיפול גדול או קטן, שהחולה מקבל אחריות ובוזה אין כאן מירתית להרופא כ"כ, ועוד מזאת יש המון מיני ביטוחים שרק הרופאים המאושרים מקבלים מטעם הממשלה, שזה פוטר אותם מכל מיני מירתית וד"ל, משא"כ רופאים טבעיים אין להם זאת ויש אצלם בחינת מירתית ולא מרע אומנתיה הרבה יותר מסתם רופא המאושר מטעם הממשלה.

ולכן מבחינת הלכה יש לדון בכמה תרופות וטיפולים כיום האם הם מותרים לקחת בכלל, או שהם בגדר מחוסרי נאמנות ושיש בהם חשש רציחה, יעויין על כל זה ביו"ד סימן קנ"ה, לענין טיפול ברופא עכו"ם ולקחת סמים לרפואה בלי מירתית. ואין אני אומר בזה לילך רק לרופאים טבעיים, שהרי יש דברים שרופאים מאושרים ידם על העליונה בכוחות הרפואה כיום. רק הנני אומר שעל האדם להיות פתוח לכל, ושלא לפסול רופאים טבעיים שיש בידם כח גדול לרפאות מחלות שונות בדרך הישן הרבה פעמים יותר מדויק ובלי תופעות לוואי מברופאים קונבנציונליים. ובהליכה אליהם ודאי אין זה נחשב כהתרשלות ברצון

התורה של וחי בהם, אלא יכול לקיים בזה ההשתדלות למען בריאות הגוף למהדרין. ודו"ק.

חזין מכל הנ"ל, מי שמכיר סדר השתלשלות של הדברים, ויודע ההיסטורי"א של הששים שנה האחרונות, איך לוחמים FDA וגם הפארמ"א ששניהם מאוחדים חד בהשני, לעשות כל דבר מכוער שבעולם, היפך השכל וההגיון, ובלבד שהם ירויחו על חשבון חיי ההמון, המקבלים דבריהם לפי תומם ולפי החוקים שהם חקקו לעצמן, הלא חזקתם לרשעות, לרדוף ולהשמיד כל רופא או תרופה שאינו כפי דעתם והנאתם, הם המה שרדפו אחרי דרכי רפואה הטבעיית המאוזנת להשמידו מן השוק כדי שהם ירויחו בליוני"ם דוללארי"ם, הם המה המעקבים לבטל האישור רפואי לכל מי שמגלה השקר שלהם כידוע, המה המה האוסרים ליתן סמים ותרופות מועילות בנקל, הם המה שנותנים כל הביטוחים לכל אלו ההולכים בדרכם, וממילא אבדו הימנותם ע"פ תורה.

והמעייין היטב בכל ההיסטורי"א שלהם בששים שנה האחרונות לא יכלה היריעה מלפרט גודל רשעותם, ואיך שאין להם נאמנות מדין תורה, וכן איך הם רדפו הרופאים האמיתיים ע"פ תורה, הם המה היום מנהלי עולם הרפואה והבריאות, וזה ודאי בגלל הרשעות שלהם. והגם שסוף פסוק היא שאנשים מסויימים העוסקים ברפואה אינן נקראים ע"פ חוק רופאים, אין זה מגרע להם התואר רופא ע"פ תורה, וכל מי שמכיר ההיסטורי"א וסיפורי מעשיהם לרוב, דמו ירתח בקרבן על כל הרוצה ליתן קדימה והערכה יתירה לרופאים כאלו. והגם שיש הרבה רופאים יהודים חרדים שיש להם לב טוב ורחמן ורצונם לעזור לאחיהם בני ישראל, אולם הרי למעשה הם מתנהלים ע"פ החוקים שקבעו רשעים אלו לעצמן, ואם אינם פתוחים לדרכים אחרים הרי ע"פ רוב יהי' דם בזרועותיהם על האמונה שיש להם בכוחות אלו החדשות המנהלים הויית המדינה.

יש המון פעמים שרופאים גורמים מיתת החולה, הן מתוך דיאגנוז"ז בטעות, הן מתוך נתינת תרופות בטעות, הן מתוך טיפולים של נסיון, הן מתוך ניתוח או טיפול שבלעדי זאת היה הכל יותר טוב וד"ל, ובכל זאת מנהג העולם, וכן חותמים על תעודת המיתה, להדגיש שנפטר מהחולאת. וזאת כמו בקורונ"ה

שהרבה נפטרו 'עם קורונ"ה' ולא 'בגלל קורונ"ה' וכן בהמון דברים לרוב בפעולת הרופאים כותבים ומדברים שנפטר מסרטן, נפטר ממחלת הסוכר"ת וכו', ואין מזכירים שטעות הרופא היתה במעל הזאת. באמעריקא אנשי המדע מעתיקים כי רוב האחוזים של נפטרים בכל שנה זה בגלל טעות הרופא בתרופות ובטיפולים, משא"כ ברופאים טבעיים שאינם מאושרים מטעם המדינה, הרי רוב פעולתם המה בבחינת 'אם לא יועיל לא יזיק', הרי הם עוסקים בדברים שהם מדרכי הרפואה באמת מצד החסד לרופף שורש הקשיות בגוף ושיגיע הרפואה ממילא בדרכי נועם על ידי הגוף בעצמו, ואינם מהרסים מערכת הגוף כדי לכוף תוצאות נאים לעיני כל רואיה, ובאין כאחד עם הטיפול הורגים הבן אדם. ובכל זאת כשאחד מאלף שנעזרו על ידיהם לא הצליחו לעזור לו מיד צועקים ומדגישים כי איש הזה הרג לפלוני החולה, כשהאמת שרק נפטר מחוליו, משא"כ באחרים שנפטר באמת מהרופא ולא מחמת חוליו, ובכל זאת מדגישים החולאת ופוטרים הרופא לשלום, אין זאת אלא פראפעגאנד"א נוראה של שקר מהפארמ"א הגדול שרוב עיסקם בשקר וביסודות היפך התורה. וד"ל.

רוב הרופאים כיום אינם יודעים לירד לעומק ושורש החולאת אלא המה יודעים בעל פה שמות המחלות ושמות התרופות של חברה הפארמ"א וכל עבודתם לצטט במהירות שמות אלו, זאת אומרת בקיצור שהמה העובדים, השליחים של הפארמ"א וזהו, הרי הם אינם רופאים בדרך התורה ולא להבדיל בדרך האומות ג"כ, אלא המה חסרי מדע שעברו שטיפת המוח של חדרי הלימוד ביוניבורסט"י לעניני רפואה, שלוחי מוכרי התרופות על ידי כח הפארמ"א המושרש כל כולו באנשים פוקרים מנהלי דור המבול והפלגה ביחד, וד"ל.

יג

מימרות בשם צדיקים זי"ע

לענין הויכוח הידוע בנוגע ללקיחת חיסוני"ם, ראיתי לת"ח אחד המביא ראיה שאכן יש לקחת חיסוני"ם, שהרי יש מימרא בשם מרן הגרי"ז סאלאוויצ'ק זצוק"ל שכל תרופה מגיע עם תופעות לוואי, ואדרבה אם אין תופעות לוואי אין זה תרופה. ולכן הגם שיתכן תופעות לוואי מחיסוני"ם אבל זוהי דרכן של התרופות, ובגלל שהתרופות לוקחים כעצת הרופאים לכל מיני מחלות, לכן יש לקחת חיסוני"ם, ואם יש תופאות לוואי נהיה ככה, ומה איכפת לנו בזה יותר משאר תרופות.

ובאמת דברים כאלו אינם מוסמכים, וזה דרכן של בעלי ויכוח כשאחד מציע דברים מיוסדים על יסודות נאמנים מש"ס ופוסקים, דברים בהירים לשכל הפשוט, מגיע המתווכח להטות האזנים, לגרום היסח הדעת מהשתלשלות של דברים מובנים ופשוטים ומוצא המתווכח לעצמו דבר צדדי לחלוטין לתפוס בה המדבר בשכל פשוט, ולבלבל בזה הריכוז של כוונת השומעים להראות אליהם, שהמדבר אינו יודע מה שהוא מדבר. הגם שיתכן שבדבר צדדי אכן טעה המדבר אבל אין זה סיבה להרוס כל הבנין החזק שבנה בדבריו, וד"ל מה שאני אומר למביני סגנון של 'נוסח הויכוחים'.

לעניננו: א - דברי הגרי"ז אינם בכתב וזה רק מפי השמועה. ב - איננו יודעים באיזה סגנון אמר זה, יתכן מאד שאמר זה בדרך חוכא ואיטלולא על הגאות של עולם הרפואה כיום, שכל מה שמייצרים הרי יש בדבריהם תופעות לוואי, עד שיכולים לומר ולהגדיר שאם יש לזה שם 'תרופה' אז יש לחשוש להזיקות, כי כל מה שמייצרים יש בהם הזיקות שונות. ג - זה לא דבר מקדמונים ולא מש"ס ופוסקים, זה ביטוי מאחד מהגדולים מדור שלפנינו, ואין יכולים לבנות ולסתור ע"פ זה, כנגד דברים אחרים המיוסדים ע"פ סברות פשוטות ויסודות מש"ס ופוסקים ומספרי גדולי הדורות. ובפרט שאחרי כל עניני הרפואות שבש"ס ובספרי גדולי הדורות לא מצינו שיש הזיקות מדרכי רפואה, ולכן נראה כי המימרא של הגרי"ז שייך רק להתוצאות של הפארמ"א המייצרים כל מיני תרופות שונות.

יש לומר הביאור למה יש היזיקות מכל הדברים שהם מייצרים, הרי זה מדה במדה, כי בגלל שהתרופה יצרו שלא ע"פ דרך הרפואה שביארנו עד כה, אלא נבנית באופן אחר שלא בהתאם לדרך ההכנעה לזרם החיות של הבורא כל עולמים, וכדי להכניע הגאווה בדרך הרפואה של 'שוב שברופאים לגיהנם' כדבארנו, לכן דייקא מגיע היזק עם כל תרופה, משא"כ לרפואות שבדרך התורה כעין שמצינו בש"ס ובגדולי הדורות לא שמענו על שום היזיקות, וכן כיום בדרכי רפואה טבעיים רובם ככולם הם בגדר 'אם לא יועיל לא יזיק' שלא שמענו על היזיקות מדרכיהם, שהרי דרכם להתאם עם ההכנעה אל הבורא כל עולמים ולשתף פעולתם עם זרם החיות היורד מן השמים.

שמעתי ת"ח חשוב הצועק בשם חד מתלמידי הבעש"ט הק' זי"ע אימרא שרופא היא סוס המתנהל תחת הרוכב, כן הרופא מתנהל תחת ההשגחה עליונה, ולכן יש ללכת בעינים עצומות ולשמוע אל כל מה שהרופאים אומרים. ונשאלה השאלה שנית כמו לעיל באות א' ב' ג' - ועוד, מי אמר מהי 'רופא' ע"פ תורה, וכבר בארנו שתואר זה היא משהו אחרת ממה שאנשים מן השורה חושבים. ושאלה יש לי האם לד"ר מענגלא ימ"ש היינו שומעים בגלל שהוא רופא, הלא הדבר פשוט ביותר שמי שמגיע בהשקפות של רשע ודאי שלא לזה נתכוונה אימרת הצדיקים, ולכן גם לרופאים שהנהגתם ושיטתם נובע ממקור שהוסדה על פי השקפות היפוך לגמרי מהשקפות התורה ג"כ לא נתכוונה.

יש מימרא המורגל בפי צדיקים זי"ע כי יש ללכת אל רופא יותר גדול כי אליו מתלווה משמים שר של רפואה יותר גדול, ונשאל השאלה עוד הפעם מי קבע מי נקרא רופא. ועוד מזה איך קובעים רופא 'גדול' מהי 'גדול' וכי זה נקבע ע"פ פרסומו? היכן קבע המשרד האם במאנהעטאן או במקום אחר? כפי מספר התעודות שיש לו? כמה אנשים מן השורה קוראים אותו רופא גדול? ברחוב יש הרבה שחושבים רופא גדול מי שיודע יותר לצטט מעדיצינע"ן/תרופות הרבה למיניהם? הגם שאינו יורד להבין בחולאת כלום, הרי הוא סך הכל מוכר טוב בעד חברת הפארמ"א, וכי זה יקרא רופא בכלל! הרי הוא סך הכל מוכר טוב בעד חברת מפעלי התרופות ואינו מבין כלום ברפואה באמת. ולכאורה מן הסתם הדבר הוקבע כפי תפיסת ההמון עד כמה הוא באמת תופס ומבין ברפואה וכמה אנשים זכו להיושע על ידו.

סוף דבר מה שרצוני להשמיע לפניכם שמימרות בעלמא יכולים לעקם באיזה דרך שרוצים, וקשה לבנות על פיהם, ובפרט לסתור על פיהם דברים ברורים ופשוטים ע"פ יסודות איתנים מדברי חז"ל הק'. וד"ל.

בשיחות הר"ן (אות נ') יש שיחה ארוכה בענין רופאים וכבר הדברים ידועים ומפורסמים, והנה ההתנגדות שהי' אצל כמה לתורת מוהר"ן מברסלב זי"ע ידוע, ומסופר שהרה"ק משפאל"ע זי"ע טען על רבינו נחמן מברסלב זי"ע שהוא מגלה תורה שיהיו נוגעים בעוד מאתיים שנה הבאים בעומק של עקבתא דמשיחא, ולמה הוא מגלה אותם מוקדמים, ולכן נמצא שלכל הדעות בזמן הזה הדיבורי חיזוק של הנחל נובע מקור חכמה של מוהר"ן מברסלב זי"ע נוגעים בדיוק נפלא אל כל ישראל, וכן יש לומר לעניני רפואה שכיום רואים במיוחד איך השיחה בענין רופאים נוגע ביותר כיום ודו"ק.

יד

נקודות שונות ברפואה ע"פ תורה

להלכה נפסק [יורה דעה סימן של"ו, ועוד] כי לאו מכל אדם זוכה להתרפאות, ולכן אין בתורה סברא - שהרופא עזר לאחד ובגלל זאת יעזור להשני, וכמו שכל אחד מבין שלענין הצלחה בישיבה כל בחור ימצא הצלחתו בישיבה אחר ואין לדמות בחור לבחור, כמו שיטת ר"י בש"ס לאו מכל אדם זוכה ללמוד, כן הוא אומר ברופאים כל אחד ימצא ישועתו ברופא אחר, והגם שיש להם בדיוק אותה חולאת וכבר הצליח הרופא הרבה פעמים אין זאת אומרת שיצליח דוקא באדם אחר, ולכן עיני האדם יהיו פתוחות לכמה מיני דרכים ברפואה וישתוק מן האימרא ש'הכל עושים טיפול כזה וכזה' כי ברפואה אין הולכים בכלל אחרי זרם הרחוב, כי כל אחד עומד בפני עצמו בעניניו, וכל גוף שונה לחלוטין מחבירו, ומה שעוזר לאחד אולי יזיק להשני, ויתפלל להבורא רפואות שידריכנו בדרך הנכונה בשביל עצמו.

החתם סופר זי"ע (שו"ת יו"ד סימן קנ"ח) פוסק שצריכים לשער כל חולה בנפרד מן השני, ולכן קשה לקחת סמים ותרופות שהולכים על פי פראטאקאל"ס שונים שהרי זה הוקבע כחוק לכל אחד ואחד, אלא צריכים לשער כל חד כפום שיעורא דיליה, והרבה פעמים סדרן של הפראטאקאל"ס הורגים יותר ממה שמרפאים וד"ל.

עולם הרפואה הקונבנציונלי"ת כיום מחולק לכמה מיני חלקים, כל חד מצטיין בחלק מסויים של הגוף, אבל חסרון גדול יש בזה כי למעשה הגוף היא חיבור אחד ומערכת אחת משוכלל למעלה מהשגת האדם, ובכל יום תופסים עוד משהו במדע מגדלות הבורא בשיכלול הגוף והחכמה הטבועה בה, אבל יסודתן של הרופאים הקונבנציונלי"ת היא שאנחנו מבינים וידינו שולטות על הגוף ולכן הכי טוב היא לחלק הגוף ולעשות פירוד בין הדבקים, ובזה נהיה מסולקים

מכח האח"ד [תרתי משמע לד' אחד], אבל למעשה בלית ברירה כל אחד שולח אל השני, והדבר חוזר חלילה עד שמגדירים החולאת למחצה בדיאגנוז' לשביעת דעת הרופא, אבל כמובן שאם תופסים רק חלק אחד אחד מהגוף קשה מאד לטפל בשורש החולאת, משא"כ רופאים טבעיים רואים כל מערכת הגוף כמבנה אחד המשוכלל בחכמת אלקי ובוזה נהיה יותר קרובים לרדת אל שורשן של הדברים.

היום שייך להשיג בחניות כל מיני אוכל ועשבים וסמים שונים ההולכים בשיטת רופאים טבעיים, ובוזה יכולים לטפל בהרבה דברים שאנשים מלפנים חשבו כי רק בתרופות יכולים לינצל.

הרי יש איסור להתייחד עם הגוי מחשש רציחה כמבואר ביו"ד סימן קנ"ג ס"ב 'לא יתייחד ישראל עם העובדי כוכבים מפני שהם חשודים על שפיכות דמים', ולא התבאר בנושאי כלים איך מגדירים בדיוק מהי 'יחוד', האם הולכים בדיני יחוד של אבן העזר ממש או ניתן הדבר לשכל האדם להבין מהי יחוד לענין רציחה ותן לחכם ויחכם עוד.

והנה בהשארית חולה בבית חולים, בפרט במצב חירום כמו בקורונ"ה שאסרו בכמה מקומות מלהיכנס לבתי חולים, שאז ההלכה כי אסור להתייחד, וזה איסור מדיני סכנת נפשות, ולכן במקום שהחולה במצב של ספק סכנה אם לא יכניסוהו לבית החולים, הסברא נותנת שישאר בחוץ ולא יכנס, כי גם בכניסתו לבית החולים לבד, הגם שיתכן שיצא מן הסכנה שבו הוא נמצא עכשיו, אבל אם הוא נכנס לשם הרי אין מרויחים כלום לחיי החולה שהרי הוא נכנס לספק סכנה בלאו הכי, ולכן אסור ליכנס מדין זה.

ויותר מזה יש לומר כי גם כשיש כניסה לבית החולים, ג"כ בהרבה אופנים אסור להשאיר החולה לבד, שהרי באמת מצד רציחה י"ל כי יש חשש רציחה בהסתרה, בפרט מחיי שעה, וזה אסור מדיני יחוד עם גוי, שהרי בלאו

הכי האדם חולה ומכניסים לו כל הזמן המון מיני תרופות ואין אחד שמכיר מה מתרחש, ואין ביד העכו"ם שום מירתית בהענין, וזה היכא תמצא מהודרת ל'החשש רציחה' מן הגוי המוזכר בשו"ע. וד"ל. וכבר נהרגו הרבה הרבה אנשים הן בקורונה והן בכל יום מההתרשלות בהלכה זו הפסוקה בלי שום חולק בשו"ע, והדבר פשוט וברור, ובאתי לעורר רק דברים מובנים ופשוטים שהעולם נכשלים בהם לרוב, הרחמן יצילנו מכל תקלה ומכשול.

העתק משו"ת עטרת משה (הרב ממאקאווא זצ"ל) שנכתב בשנת תשל"ב (יו"ד סימן קצ"ט אות ד') בענין רופאים בזמננו

"הנה לסמוך על שפיטתם בעניני הל' נשים מהיכן הדם יוצא וכיו"ב שאני, אבל בעניני ניתוח וגם בהנ"ל בזמה"ז שנתפשה מלכות מינות, ואם לפני עשרות שנים ועוד בדור שלפני זה, הי' כל מאמצי הרופאים למסור עצמם לטובת החולה, איך להצילו ובודאי שלא להכניסו לסבוכים ונסיונות ללמוד ע"י מה שהם רוצים, ירד בזה"ז לעסק ככל העסקים לעשות להם שם ולהמציא המצאות בשביל המידע, ובכוונה עושים סבוכים לנסיונות שלהם, יש מהם שחושבים כמו שמסכנים וגורמים הרג ואבדון במלחמות, כך בזה מותר וחיוב עליהם לעשות כעושה בשלן, ויש שממש למען בצע כסף מנתחים למכור אברים או מוח מעצמות וכיוצ"ב ר"ל, קשה להעלות עה"כ מה שהם בעצמם מודים בכל זה שירד פלאים כל הרמה ודרגא שהיו רופאים עומדים בה ונאמנותם קשה לסמוך עליו.

ודאי לחומרא לענין שבת או יוה"כ, צריכים לחוש לספק פקו"נ, ולחלל שבת או להאכיל ביום כיפור כי מידי ספיקא לא יצא, וכן בחולאים שהדיון להציל מסכ"נ שכבר עומד לדון עליו אם לעשות נתוח כמ"ש שאני דדומה להנ"ל, אבל לעשות נתוח במה שאין בו סכנה כלל כניד"ד איך נסמוך עליהם בזה"ז שהרבה הרבה מהם המפורסמים כוונתם לא טובת הפונה אליהם וכנ"ל, וכמה רחוק אלפי מעלות הוא ממש"כ בשו"ע של"ו סעי' א' נשיאות אחריות של הרופא וסמיכתו ברופא חולים שיהי' בעזרו, אשר בדור הקודם הי' גם רופאים אינם ישראלים חדורים מאמונה, ובהרבה בתי מרפאה הגדולים הי' טבלא שעליו

נוסח תפילתו של הרמב"ם, ואיך נקום ונדמה המצב הירוד בזה"ז, שכולו אוהב שלמונים רדיפת בצע וכבוד והמפורסם כ"כ שעושים לנסיון לחקירתם, ולבא ולסמוך במי שאינו מוכרח מצד חולי שכבר נמצא ר"ל.

עיי"ש בכל התשובה - ומה מאד מתאימים דברינו בקונטרס זה לדבריו הק'.

הכלל - כל ערום יעשה בדעת וכו', ובאתי רק לעורר אנשים שיתבוננו בהערות שבקונטרס זה, ולא יפלו במוקשות הזמן, ויחשבו פעמיים קודם שקופצים לעשות 'כפי דנוהגים' בעניני רפואה ויחפש הטוב באמת.

הרחמן ישלח רפואות וישועות לנו ולכל ישראל בניאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

קריאה למען הרפואה על טהרת הקודש

אחים אהובים בוא ונתבונן כמו שהיום אין אחד מאתנו חושב ח"ו לשלוח את בניו לבתי ספר של עכו"ם, אפילו הם מלהזכיר, אלא שולחים רק לחדרים וישיבות על טהרת הקודש, אבל מלפנים לא היה הדבר כ"כ פשוט, אבל לאחר זמן כל אחד הבין והסכים שהדבר פשוט ביותר כי כך צריך להיות, כן י"ל לעניני רפואה עלינו לבנות בנין ומערכת משלנו על טהרת הקודש למפל ברח"ל על כל צרה שלא תבוא, כל המחלות על פי מסורת התורה ושלא להצטרך אל דרכיהם של רפואה מבני עכו"ם, כי הנמצא תחת רשותם ופקחותם הגם שירצה לעשות כמו שהתורה הק' מחייב להלכה כפי כל מצב ומצב, גם לאנשים שיחלקו על הכתוב כאן בקונטרס זה יש להם להסכים אל זה, למעשה מיום ליום נעשית הדבר קשה ועוד קשה, ובין כך ובין כך כמעט בכל יום נפטרים אנשים מחייהם וכ"ש מחי שעה, בגלל הקושי בבתי חולים ודרכים שונים ע"פ חוק, ולכן הגיע הזמן שנצעק דיינו מהצער הזאת, ובוא ונתייחד רפואה ע"פ רעליגי"ע ושלא יתערבו העכו"ם בדרכינו. הרחמן יאמר לצרותינו די בישועות ורפואות לנו ולכל ישראל אמן.